SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 23

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
12 de junio - 12. junija 1997

MARKO KREMŽAR

Strpnost in resnica

Junijska razmišljanja

Šestinpetdeset let po tem, ko so komunisti s poboji civilnega prebivalstva v Sloveniji pričeli svojo revolucijo, dvainpetdeset let po množičnem poboju domobrancev in drugih neoboroženih nasprotnikov komunizma po vojni, po šestih letih samostojne slovenske države in po nekajkratnih demokratičnih volitvah, smo Slovenci komaj kak korak bližji razčiščenju naše polpretekle zgodovine kot smo bili ob razpadu Jugoslavije.

Državna samostojnost in svobodne volitve, ki še ne pomenijo popolne demokracije, a upravičujejo upanje nanjo, so nas navdajale z optimizmom. Pričakovali smo, da bo slovenski narod s političnimi verigami navdušeno zavrgel tudi mentalne. Pa so nekateri rojaki očividno neradi odložili politične verige, medtem ko se umskih še vedno z vso silo oklepajo. Eni morda zato, ker so jih pomagali kovati sami, drugi, ker so se navadili nanje. In tako val svobodnega zraka ni vdrl v slovenski prostor kot vihar, temveč je popihal le bolj kot pomladna sapica, ki ni imela dovolj moči, da bi odnesla debele plasti laži, ki se je dolga leta nabirala kot prah na plasteh slovenske družbe.

Rojaki, ki se jim toži po nekdanji zatohlosti, jo hočejo ohranjati kolikor mogoče dolgo tudi v novi slovenski demokraciji. Strašili so svobode nevajene sodržavljane pred svežim zrakom, češ da lahko prinese s seboj nevarno „polarizacijo". Polarizacija naj bi bila primerna, ko so komunisti revolucijo pričeli, izvajali in v njenem imenu vladali, zdaj pa da ni več tako. Že misel nanjo bi lahko zanesla narod nazaj v nasilne čase revolucije, katero pa so prav tedaj pričeli njeni nekdanji očetje tajiti. Vedno bolj vneto jo skrivajo za narodno pobarvano kuliso NOB. Če bi namreč priznali, da so zanetili med sovražno okupacijo komunistično revolucijo, bi se morali odpovedati izmišljotini o izdajalcih. Zato naj gre revolucija v pozabo. Človek pa se vendarle vpraša, na kaj potemtakem spominjajo bronasti, kameniti in knjižni spomeniki „revoluciji", ki jih je polna vsa dežela?

Od nekod se je kmalu pojavil tudi strah pred „revanšizmom", ki naj bi bil družbenemu miru hudo nevaren. Bivši brezobzirni strahovalci so nenadoma postali tako občutljivi, da bi že razpravljanje o nekaterih nasiljih in zločinih lahko škodilo njihovemu zdravju. To bi bilo po mnenju nekaterih rojakov nečloveško in kruto. Zato naj bi bil molk o komunističnem totalitarizmu patriotično, moralno, predvsem pa krščansko dejanje. Vsako raziskavanje političnega in gospodarskega kriminala naj bi vodilo v „revanšizem". Ta nekdanjim partijcem tako priljubljen izraz pa vsebuje nekaj resnice, pomeni namreč „povračevanje". Povračevanja pa je strah le take, ki imajo slabo vest in se boje, da bi prejeli isto, kar so dajali. Seveda je ta strah odveč, a kakor nekoč kleveta o „izdajalcih" je tudi izmišljotina o „revanšizmu" zasejala dvom celo med nekatere dobro namerne demokrate.

Take in podobne propagandne krilatice, skuhane v znanih in izkušenih političnih krogih, so ganile celo nekatere tankovestne katoličane. Mar ni strpnost krepost? Povračevanje enakega z enakim pa je maščevalnost, ki je ostala v Stari zavezi! Ti rojaki ne pomislijo, da so vseh petinštirideset let totalitarnega režima in tudi nekaj let po njem vse do danes nekdanji revolucionarji, teroristi in likvidatorji umirali naravne smrti na svojih posteljah, kolikor si niso sodili sami. Nihče jim ni stregel po življenju. Ni poznan niti en sam primer maščevanja, pa ne ker bi svojcem njihovih žrtev manjkalo poguma ali priložnosti, temveč ker kot kristjani prepuščamo to končno pravico Bogu. Strah pred maščevalnostjo žrtev komunističnega nasilja je prazen. Bolj na mestu je strah pred božjo pravico. Zato kristjani molimo tudi za spreobrnjenje tistih, ki so nas preganjali.

Seveda nas pristaši nekdanjega enoumja vztrajno svarijo pred nestrpnostjo. Tega izraza prej, ko so se še imenovali komunisti, niso poznali. V demokraciji pa jim pride prav, da njihovi nasprotniki ne bi izgubili potrpljenja. Kaj je prav za prav „nestrpnost"?

Če, na primer, ne prenesemo nekoga, ki misli drugače kot mi, je to nestrpnost. Če pa se kdo v važni stvari moti, smo mu dolžni to pojasniti, kar seveda ni nestrpnost, temveč je za kristjana dolžnost. V primeru pa, da se dotični laže, smo ga dolžni posvariti. Če nas posluša, je prav, če ne, ga pustimo pri miru. Ne smemo pa pustiti pri miru njegove zmote ali laži. Strpnost se nanaša na osebo in ne na resnico. Resnico smo dolžni braniti tako, da jo širimo in zagovarjamo. Hkrati pa moramo biti strpni do oseb.

Seveda pa ima strpnost svojo mero. Kadar laž prizadene naše ali naših bližnjih dobro ime, je potrpljenja konec. Gre za obrekovanje, ki je kaznivo dejanje. V takem primeru razsodi sodnik in obrekovalca kaznuje. To drži v vseh civiliziranih deželah. Izjema smo seveda mi, ki moramo že pol stoletja poslušati, kako nas zmerjajo z „izdajalci", kako lažejo in tisočem pobitih in mučenih še vedno jemljejo dobro ime, pa ni sodnika, ki bi bil pripravljen storiti svojo dolžnost. Seveda, mi moramo biti in smo strpni do onemoglosti. A če kdo misli, da bomo ob vsej strpnosti verjeli, da je republika Slovenija že pravna država, se hudo moti.

Ker pa smo se že dolgo tega v dobro naroda odpovedali revolucionarnemu rušenju komunističnega režima, vemo, da moramo to odločitev plačevati s svojim časom. To pa ne pomeni, da se odpovedujemo dobremu imenu, da smo brezbrižni do resnice ali da pozabljamo na veličino žrtev komunistične revolucije. Nasprotno. Vemo pa, da ostaja odgovornost za čistost tega spomina zaenkrat še vedno v veliki meri na naših ramah. To ceno za mir vdano sprejemamo in potrpežljivo čakamo, da se zgodi, kar vemo, da se bo zgodilo. Tudi v Slovenijo se bo nekoč vrnila pravica. Resnica bo končno odplavila laž, pa četudi tega marsikdo med nami ne bo dočakal na tem svetu. A to nas kristjanov ne bi smelo motiti. Saj se resnice ne poslužujemo, temveč ji skušamo služiti.

Univerzitetna knjižnica LJUBLJANA

Dva koraka nazaj

UMAKNJENA RATIFIKACIJA EVROPSKEGA SPORAZUMA

Državni zbor je 6. junija na predlog vlade s 63 glasovi za in nobenim proti z dnevnega reda umaknil predlog zakona o ratifikaciji evropskega sporazuma.

Vlada je umik predloga za ratifikacijo pridružitvenega sporazuma iz zakonodajnega postopka predlagala po odločitvi Ustavnega sodišča, ki je razsodilo, da je več delov evropskega sporazuma oziroma v njem vsebovanega t.i. španskega kompromisnega predloga v neskladju z ustavo, ki prepoveduje, da bi tujci lahko kupovali zemljo v Sloveniji, kar pa Evropa zahteva kot pogoj za pristop in je v sporazumu Slovenija tudi podpisala. Isti dan je vlada odločila, da v DZ pošlje predlog za začetek postopka za spremembo 68. člena ustave, kar je edini način za ratifikacijo in pristop.

GOZDOVI SE VRNEJO CERKVI

Državni zbor je isti dan brez debate s 56 glasovi proti 1 sprejel ugotovitveni sklep, da je postopek v zvezi z zahtevo za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o zakonu o denacionalizaciji pod geslom Ohranimo naše bogastvo končan.

Ker je Ustavno sodišče proglasilo za neustavno predvsem nevračanje lastnine Cerkvi, za kar pa je pravzaprav šlo predstaviteljem - komunistom, so se v stranki odločili za umik pobude iz procedure v parlamentu.

Zato je tudi razprava o nejasnosti referendumske pobude Gibanja 23. december postala brezpredmetna.

S tem je Katoliška Cerkev v Sloveniji prebrodila nevarno komunistično nasprotovanje in poskus, da Cerkev osiromašijo in ji tako onemogočijo delovanje..

Zgodilo se je v Sloveniji

ODLOČBA USTAVNEGA SODIŠČA

Ustavno sodišče je 5. junija v zvezi z vladno zahtevo za presojo ustavnosti predloga zakona o ratifikaciji evropskega sporazuma izreklo mnenje s sedmimi proti enemu glasu, po katerem je več delov pridružitvenega sporazuma med Slovenijo in Evropsko zvezo v neskladju z ustavo., npr. določba, po kateri Slovenija državljanom držav članic EZ daje pravico, da pridobivajo in prodajajo nepremičnine in da imajo glede naravnih virov, kmetijskih zemljišč in gozdov enake pravice, kot jih uživajo slovenski državljani in družbe.

Na podlagi sprejetega mnenja ustavno sodišče meni, da pristojni državni organ ne sme odobriti mednarodnopravne zaveze, ki bi nasprotovala ustavi in bi v notranjem pravu ustvarila protiustavne norme.

KOALICIJSKI DOGOVORI

Po dodatnih usklajevanjih v zadnjih dveh tednih sta predsednik vlade in LDS Janez Drnovšek ter podpredsednik vlade in predsednik SLS Marjan Podobnik sklenila koalicijski dogovor o načinu sodelovanja v postopkih vključevanja Republike Slovenije v Evropsko zvezo. Koalicijski partnerici bosta storili vse potrebno, da bi državni zbor RS v najkrajšem možnem času sprejel akt o spremembi ustave RS.

PREDLOG ZA SPREMEMBO USTAVE

Vlada je določila predlog za začetek postopka za spremembo 68. člena ustave RS. S tem je obnovila oziroma nadomestila dosedanji predlog prejšnje vlade, ki ga je prejšnja vlada maja leta 1995 vložila v parlamentarni postopek. Vlada predlaga, da bi 68. člen spremenili tako, da bi lahko tujci pridobivali lastninsko pravico in druge stvarne pravice na nepremičninah pod enakimi pogoji kot državljani Slovenije, če tako določa mednarodna pogodba ali če obstaja vzajemnost; roki in način postopnega ukinjanja prepovedi naj se uredijo z ustavnim zakonom.

DVE KANDIDATURI

Ljubljana, 9. junija (STA) - Lojze Peterle vnovič kandidira za predsednika Slo-

Nad. na 4. str.

Piran '97

Četrto srečanje predsednikov srednjeevropskih držav

6. junija se je v Piranu začelo četrto srečanje sedmih predsednikov srednjeevropskih držav in gostiteljice Slovenije.

Slovenski predsednik Milan Kučan in predsedniki Thomas Klestil (Avstrija), Vaclav Havel (Češka), Oscar Luigi Scalfaro (Italija), Arpad Goencz (Madžarska), Roman Herzog (Nemčija), Aleksander Kwasniewski (Poljska), Michal Kovač (Slovaška) so se dva dni neformalno pogovarjali o vprašanju - Nacionalna ali državljanska država - možna prihodnost Srednje Evrope in Evrope.

Pobuda za srečanja predsednikov srednjeevropskih držav je nastala leta 1993 ob otvoritvi poletnih iger v Salzburgu. Leto zatem so se sešli prvič in sicer na Češkem, nato na Madžarskem, lani pa so se predsedniki srečali na Poljskem.

Ob obisku predsednikov so v Piranu na Tartinijevem trgu slovesno odkrili skulpturo Vetrovna roža avtorja Borisa Podrecce ter spominsko ploščo na mestni hiši s podpisi vseh osmih predsednikov.

V Sloveniji se ni zbralo toliko najvišjih predstavnikov držav od Ljubljanskega kongresa leta 1821 dalje, ko so prišli v Ljubljano avstrijski cesar Karel in ruski car Aleksander ter neapeljski kralj poleg drugih visokih predstavnikov.

Seja Upravnega sveta Konference za Argentino Svetovnega slovenskega kongresa

30. maja t.l. je bila v Slovenski hiši seja **Upravnega sveta** Konference za Argentino SSK. Sejo je sklical predsednik Zedinjene Slovenije na podlagi Statuta Konference, ki je bil v osnutku sprejet na ustanovnem zasedanju 27. decembra 1996. Statut je bil sprejet in potrjen na razširjeni seji predsedstva SSK, ki je bila v Ljubljani, 5. aprila t.l. in bo v dokončni obliki predložen Glavnemu odboru SSK na seji, ki bo 20. junija t.l. v Mariboru pred III. Zasedanjem SSK prav tam.

Doslej so poslale pristopne izjave naslednje ustanove: Zedinjena Slovenija, Društvo Slovenska Pristava, Hladnikov dom v Slovenski vasi, Slomškov dom, Slovenski dom v Carapachayu, Slovenski dom v San Martinu in Slovensko planinsko društvo Bariloche.

Osebno ali s pooblastili je bilo navzočih na seji 30 delegatov doslej včlanjenih ustanov. Opravičeno so bili odsotni zastopniki SPD Bariloche. Predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda je vodil sejo in predstavil dnevni red.

Po čl. 9. Statutua Konference za Argentino SSK so navzoči na predlog delegata Andreja Peršuha soglasno izvolili **Izvršilni odbor** Konference, ki je naslednji: predsednik Marjan Loboda, podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc, tajnica Marija Ivana Tekavec, blagajnik Ciril Jan.

Po čl. 8. Statuta Konference so bili po krajšem razgovoru izvoljeni **delegati** Konference za Argentino SSK za III. Zasedanje Svetovnega Slovenskega Kongresa, ki bo 20. junija t.l. v Mariboru, ki so naslednji: Božidar Fink, Janez Jelenc, Franci Korošec, Marjan Loboda in mag. Marjan Schiffrer. Na predlog predsednika Lobode so navzoči soglasno sprejeli sklep, da eden od izvoljenih delegatov odstopi svoje mesto zastopniku Društva Triglav, če to pred 16. junijem pritrdilno odgovori na povabilo za pristop v Konferenco za Argentino SSK.

Tajnica Marija Ivana Tekavec je poročala o gradivu, ki nam ga je poslal Glavni odbor SSK in ki se nanaša na tematiko, ki bo obravnavana na III. Zasedanju SSK v Mariboru. Sklenjeno je bilo, da se to gradivo razmnoži in dostavi vsem včlanjenim ustanovam.

Sprejet je bil sklep, da se čimpreje pripravijo pristopnice in skupaj s Statutom in drugimi pojasnili o namenu in delu SSK pošljejo slovenskim ustanovam v Argentini, ki bi po Statutu lahko pristopile v Konferenco in se jih k temu povabi.

Po obravnavanju še nekaterih zadev organizatoričnega značaja je predsednik sklenil sejo in napovedal prihodnjo sejo Upravnega sveta za konec avgusta t.l.

Izvršilni odbor SSK - KA

Statut SSK-KA

1. člen

Konferenca SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA za Republiko Argentino (v nadaljevanju Konferenca) je del Svetovnega slovenskega kongresa na območju Republike Argentine. Njej se lahko pridružijo pod v nadaljevanju določenimi pogoji organizirane skupine Slovencev ali posamezniki v sosednjih državah.

2. člen

Konferenca sprejema in izpolnjuje namene in program Svetovnega slovenskega kongresa glede na slovensko problematiko v celoti, določa pa si tudi naloge in postavlja programe v posebnih zadevah njenega območja.

3. člen

Znak Konference je knežji kamen z napisom: SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES - KONFERENCA ZA REPUBLIKO ARGENTINO. Sedež Konference je v mestu Buenos Aires, ulica Ramón L. Falcón 4158.

4. člen

Konferenco sestavljajo slovenske organizacije in ustanove, ki delujejo skladno z javnim redom in s svojimi pravili. Društvo Zedinjena Slovenija in Krajevni slovenski domovi so v Konferenci zastopani vsak s petimi delegati, ostale ustanove in organizacije pa z dvema delegatoma vsaka. Njeni člani so lahko tudi fizične osebe, ki se opredeljujejo za Slovence ali so za slovenstvo zavzete in pomembne.

5. člen

Organizacije in ustanove se priglasijo za članstvo Konference s pisno izjavo svojega upravnega organa, da soglaša s tem statutom, se strinja z nameni in programom SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA in sporoči imena odgovarjajočega števila delegatov. Organizacija in ustanova se sprejme za člana s pridržkom, da pristop potrdi njen prvi občni zbor oziroma vodstveni organ. Fizične osebe se sprejemajo v članstvo, ko za to pisno zaprosijo in izjavijo, da soglašajo z nameni in programom Svetovnega slovenskega kongresa in s tem statutom. Člane sprejema Upravni svet Konference.

6. člen

Organi Konference so: Zasedanje Konference, Upravni svet in Izvršilni odbor.

7. člen

Zasedanje Konference se praviloma sestaja enkrat v letu in se ga udeležujejo delegati včlanjenih Krajevnih slovenskih domov, organizacij in ustanov ali njihovi namestniki ter osebni člani Konference. Zasedanje obravnava letno poročilo o delovanju Konference ter zadeve splošnega pomena v zvezi z nameni Kongresa in Konference. Izredno Zasedanje Konference lahko skliče Upravni svet z dvotretjinsko večino svojih članov. Prvo zasedanje skliče predsednik društva Zedinjena Slovenija.

8. člen

Upravni svet Konference sestavljajo upravičeni delegati Društva Zedinjena Slovenija, Krajevnih domov ter včlanjenih organizacij in ustanov, ki jih po potrebi zastopajo njihovi pooblaščeni namestniki. Poslovna doba članov Upravnega sveta ni omejena. Upravni svet se sestaja na sejah praviloma enkrat v trimesečju, na katerih sprejema nove člane, voli delegate za zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa, določa smernice za delovanje Izvršilnega odbora in sklicuje redno ali izredno Zasedanje Konference.

9. člen

Upravni svet Konference izvoli izmed sebe in osebnih članov **Izvršilni odbor,** ki ga sestavljajo: predsednik, podpredsednik, tajnik in blagajnik, po potrebi pa tudi področni referenti.

Poslovna doba članov Izvršilnega odbora je dve leti in sta dovoljeni dve zaporedni ponovni izvolitvi. Njegov predsednik je predsednik Konference in Upravnega sveta. Izvršilni odbor se sestaja na sejah dvomesečno in skrbi za tekoče zadeve Konference. Upravne storitve mu opravlja do nadaljnjega pisarna društva Zedinjena Slovenija.

10. člen

Konferenca se vzdržuje s članskimi prispevki, ki jih določa zasedanje Konference.

11. člen

Zasedenje Konference in seje Upravnega sveta ter Izvršilnega odbora so sklepčne ob navzočnosti vsaj polovice upravičenih udeležencev. Odločitve Zasedanja Konference, Upravnega sveta in Izvršnega odbora, če so sklepčni, se sprejemajo z navadno večino navzočih. O spremembi statuta ali razpustu Konference odloča redno zasedanje Konference z dvotretjinsko večino vseh delegatov in osebnih članov Konference. Morebitne spore o pristojnosti organov in o njihovih odnosih s posameznimi člani obravnava in o njih odloča na zadnji stopnji Častno razsodišče Svetovnega slovenskega kongresa.

12. člen

Za vse, kar ni v tem statutu posebej urejeno, veljajo po smislu določbe statuta SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA.

Ta statut je bil vsebinsko predviden in sprejet na posvetu ustanovnih članov Konference, dne 27. decembra 1996 v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Tone Mizerit

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Jasno je že postalo, da je v sedanjem stanju nemogoče zanikati socialni problem ki tare Argentino. Vlada bi sicer raje videla, da tega ne bi bilo. Opozicija pa na tem kuje in kuje. Nekje v sredi pa stoji buenosaireški guverner Duhalde, ki ne more naravnost napadati vlade, a se skuša na vsak način razločati od nje, ker gleda na letošnje in zlasti na predsedniške volitve leta 1999.

KDO PODIRA, KDO GRADI

Vrnimo se k predsedniku Menemu. Očividno preživlja najtežje čase svojega vladanja. Vedno bolj oddaljena je možnost ponovne, tretje predsedniške dobe. In da je mera težav polna, mu tudi nasledstvo nikakor ni po godu. Upal je, da bo on kot „veliki elektor" izbral svojega naslednika, ki se bo potem moral sukati po njegovih ukazih. A Duhalde se vedno jasneje kaže kot najbolj možen peronistični kandidat, obenem pa tudi kot najmanj poslušen predsednikovim željam.

Ta zadeva buenosaireškega guvernerja je postala že kronična. Duhalde izrabi vsako priliko, da zaneti prepir in pokaže, da on ni Menem, da je „boljši peronist", bolj socialno zaskrbljen, bolj človeški. Poleg tega nenehno poudarja, da mora vlada skrbeti za revne in da niso samo province krive socialnih kriz (Menem trdi prav nasprotno), in išče tudi druge manjše spletke. Tako je na primer izrabil vladni namen privatizacije letališč, da je za provinco zahteval pravico, da privatizira letališče Ezeiza in pa Camet v mestu Mar del Plata. Kar se tiče Ezeize, je bila stvar res bosa, glede Mar del Plate pa je imel v vsem prav. Po njegovem zgledu so slične zahteve začeli postavljati še nekateri drugi guvernerji. Vlada je sicer trdila, da je bilo vse prej domenjeno, in da ta polemika nima smisla, a celotna afera je precej škodila Menemovu ugledu.

Zadnjič smo omenili, da je predsednik Menem precej soudeležen pri tekmi za predsedniško kandidaturo, ki jo je pri peronistih zastavil bivši guverner iz Santa Fe in bivši avtomobilski dirkač Formule 1 Carlos Alberto Reutemann. Ta poteza je bila naperjena naravnost v srce Duhaldejevih predsedniških želja. A to guvernerja ni niti malo pretreslo. Morda je pričakoval slično potezo. Odgovoril je s še hujšim udarcem: pričel je navezovati stike z bivšim mendoškim guvernerjem Bordonom, ki je pri zadnjih predsedniških volitvah kandidiral za predsednika pri levi Solidarni fronti, dospel na drugem mestu in pobral lepih pet milijonov glasov.

Kaj pa naj bi zgradila Duhalde in Bordón? Morda je to bolj futurologija kot pa politična analiza, a ni neverjetno, da bi končno predsedniška formula bila Duhalde-Bordón, s čimer bi guverner ubil dve muhi na en mah: zagotovil bi si veliko število glasov, ki simpatizirajo z Bordonom in so mu sledili v njegovem uskoku iz peronizma. Mahnil pa bi tudi po Solidarni fronti, ki je z Bordonom izgubila enega izmed stebrov, na katerih je gradila svoj razmah.

Vrnimo se k predsedniku. Nekateri zakotni, a včasih dobro poučeni lističi, pišejo o njegovem strahu, da bi prišel ob oblast, še preden bi mu potekel predsedniški rok. Zlasti pa, da bi izgubil oblast v stranki. Nekaj takega se dogaja v prestolnici. Njegov kandidat Scioli je dejansko pogorel. Volitve bodo v nedeljo 15. t.m. in ker Menem vidi, da na noben način ne more zmagati, je že pričel govoriti, da dejansko ne podpira nobenega izmed kandidatov. Pač pa je že zahteval, da če zmaga uporni Miguel Angel Toma, mora ta „slaviti" svojo zmago v predsedniški vili v Olivosu, da bo izgledalo, kot da je zmagal predsednikov kandidat. Dejansko Toma uživa podporo Duhaldeja in ima z njim najboljše zveze. Znova se vidi, kam kaže smer političnega razvoja.

KAKO NAPREDUJEMO IN KAKO NAZADUJEMO

Ta teden se je nadaljevala tudi polemika med škofi in predsednikom. V debato je posegel tudi notranji minister, ki pa je enostavno ponavljal argumente, ki jih je že prej navajal Menem. A nekaj je moral storiti. Na zadnji vladni seji so jih ministri slišali, da ne branijo vladnih uktrepov, kot bi jih morali, in da preveč pustijo predsednika samega.

S cerkvene strani se je kritika ponovila ob priliki „socialnih dni" vsakoletnega zborovanja, ki ga imajo socialni delavci na pobudo Cerkve v mestu Mar del Plata. Predsednik komisije za socialno pastoracijo argentinske škofijske konference kardinal Primatesta je sicer zanikal, da bi bilo kako nasprotje med Cerkvijo in vlado, a v isti sapi je še zatrdil, da je socialni položaj res težak in je treba kaj storiti.

V tej socialnem in gospodarskem položaju so bili ta teden objavljeni novi podatki, ki govore o dvoličnosti položaja, o protislovju, ko po eni strani položaj izgleda nadvse blesteč, po drugi strani pa vidimo izredne težave.

Navedimo nekatere teh podatkov: že tretji mesec zapovrstjo je bila inflacija negativna; padla je za 0,1 procent. V prvih petih mesecih letos je inflacija dosegla komaj 0,05 odstotkov, torej je Argentina postala država brez inflacije.

Drug zanimiv podatek je ta, da je v prvem trimestru notranja bruto proizvodnja narasla za 8,1 odstotkov. Rast je pripisati zlasti izrednemu delovanju poljedeljstva, rudarstva, gradbene dejavnosti ter predelovalne industrije. Zanimivo pa je tudi, da je padla proizvodnja živil v soglasju z obubožanjem širokih ljudskih plasti.

Po drugi strani pa se veča zunanjetrgovska bilanca. Znova doživljamo hud porast uvoza, kar je povzročilo da je negativna bilanca v prvem četrtletju dosegla 991 milijonov dolarjev, ko je še v istem obdobju lanskega leta bila sicer negativna, a samo za 48 milijonov. Tukaj nekaj ne gre po pravi poti.

Prav tako raste državni deficit. Zadnjič smo objavili kako raste davčna nabirka, a to ne zadostuje, da bi pokrili hude izdatke, ki jih še ima država. V maju je deficit dosegel kar 248 milijonov; junija bi moral biti kvečjemu 40 milijonov, da bi uspešno izvedli naloge, ki jih je gospodarski ekipi naložil Mednarodni denarni fond. To pa je dejansko nemogoče.

Junakom svobodnega duha

Govor Albina Magistra na spominski proslavi junakom 1. junija 1997 — nadaljevanje

Tomaž Hribernik, iz partizanske družine, je zapisal (Delo, 19/3/94): „Mojega strica, partizanskega morilca, sem jaz, nečak, neštetokrat očistil vse telesne nesnage, ko se je povsem zapit in propadel privlekel domov. V tistih nočeh njegovih ukazovalcev ni bilo, ko je kot ranjena žival tulil in jokal, ker mu nedolžne žrtve niso dale spati ..." Vse moramo vedeti, vse o partijskih zločinih in vse o domobranskih. Toda partijci vesté, da je domobranska krivda bistveno manjša od vaše.

Cene Logar, intelektualec, predvojni komunist, visoki funkcionar OF, pozneje obtožen informbiroja in poslan na Goli otok, pripoveduje: „Takoj po vojni so me prosili za pomoč naši najboljši medvojni pripadniki, češ da jim pobijajo svojce. Tako so umorili nedolžnega človeka, sina očeta, ki so ga zaradi aktivnosti z nami med vojno ustrelili Italijani. Enako se je zgodilo z mojima mladoletnima bratrancema, tik pred koncem vojne mobiliziranama k beli gardi. Naša oblast jih je enostavno ubila. - Vse me je potrdilo v prepričanju, da imam opravka s podlimi kriminalci."

Potem pa še o svojem zaporu: „Spet zaslišanje ob vsakem času. Prihajali so drugi Udbovci, večkrat Krvavi Mitja, ki me je vselej obrcal, ko sem ležal priklenjen na tleh. On je bil glavni krvnik. Takó peklenskega načina in zločinskih metod ni poznal niti Stalin, kot mi je pozneje pripovedoval Franci Klopčic, ki je bil 11 let v Sibiriji ..."

Malo pred smrtjo je Cene Logar povabil na razgovor g. Matjaža Potrča in ga je tedaj opozoril: „... med (najinim) razgovorom se boste morali paziti, da se ne boste v zemljo pogreznili. Vi ste še tako mladi, da ne morete vedeti za nepopisne zločine, ki jih je delala partija s svojo Udbo, predvsem po vojni." (Delo, 21/1/95).

Tak je bil odnos partije do svojih lastnih bojnih tovarišev: O tem priča tudi Kocbek, ko zapiše: „Komisarji so streljali partizane, ki jim niso hoteli odstopiti boljših čevljev". (Kocbek, Dnevnik 51/52, str. 87.)

Franc Lavrič pove (8/6/96, Delo): „Oče je bil partizan v ljubljanski in Levstikovi brigadi. Padel je 8. maja na Orlah v bojih z Nemci, ko Nemcev tam več ni bilo. Dva očetova soborca sta povedala, da je bil premeščen v 13. bataljon" (se pravi, po sklepu partijcev usmrčen, streljan v hrbet).

Emil Cesar v knjigi Slovenska kultura v obdobju okupacije od aprila 1941 do 8/9/43 (str.478-479) govori o načrtnem uboju pesnika in partizanskega bolničarja Toneta Čokavna, in da je biló na podoben način leta 1942, v partizanskih odredih likvidiranih 350 (partizanskih) borcev, nekaterih na zelo okruten način. (Ivan Glušič iz Mozirja v odgovor g. Pircu, 7/9/96 v Delu).

Ali vpričo takih čistk (beri ciničnih ubojev) svojih bojnih tovarišev in pripadnikov OF lahko še kdo podvomi o likvidacijah nekaterih zavezniških letalcev, ki jim jih je partizanom z verodostojnimi pričami oponesel naš apologet iz Toronta, zagovornik domobranske borbe in našega škofa Gregorija Rožmana?

Partizanski pisec Jože Vidic se je v svoji knjigi o primorskih fantih - padalcih, ki so se pridružili partizanom, zgrozil nad njihovo žalostno usodo in često skrivnostnem izginotjem; za nekaterimi se je izgubila vsaka sled - pa so bili Slovenci! - in naj bi partija očetovsko skrbela za pripadnike navsezadnje tuje vojske?

V potrdilo vsega do zdaj rečenega naj bo poklicano v spomin še povelje Kardelja, grobarja slovenske mladosti, ki ga je 1. okt. 1942. naložil svojim hlapcem: „Duhovne v četah vse postreljajte, prav tako oficirje, intelektualce, zlasti pa tudi kulake in kulaške sinove". Po naše: trdne kmete in njih sinove.

Tako temna, črna podoba démonske organizacije, ki so ji naši domobranci vstali nasproti, postavi po svojem kontrastu domobransko borbo v najlepšo luč in spregovorí o pogumu ljudi iz našega naroda, ki so navkljub svetovnim koalicijam, ki slovenskemu narodu pač ne morejo dájati spričevala o lepem vedenju, odločali o svoji poti in svoji usodi, ki jim, žal, ni bila mila.

Preostane mi še beseda o viteškem bojevanju domobranskih borcev.

Vojska sama po sebi je že kruta stvar; tedaj je osnovna poštenost človeka postavljena na zeló občutljivo tehtnico. V vsiljeno umazani vojni pa še prav posebej. Kljub temu pa niti meni niti Vam, ki ste svoje fante poznali, in tudi našim sinovom ne, ni treba dokazovati neoporečnost vojnih metod, ki jih je domobransko vodstvo določalo svojim enotam.

Pač pa je treba s te tribune odgovoriti na laží, ki v zadnjem času spet razsajajo po domovinskem časopisju.

Gre za boleči partizanski poraz na Javorovici, 16. marca 1944. leta. Tedaj so domobranci skoraj docela potolkli 4. bataljon Cankarjeve brigade; mrtvih partizanov je bilo čez sto. In namesto da bi šel spopad v zgodovino kot velika domobranska zmaga, ga skušajo predstaviti kot strahoten domobranski zločin, ker da naj bi domobranci partizane, ki so se predali, v celoti postrelili, njihova trupla pa grozovito razmesarili in onečastili. O tem porazu so se razpisali in vrsto grozovitosti, ki nam še na misel ne pridejo, pripisali domobrancem, pisci kot n. pr. Alojz Golob, Alojzij Hren in seveda tudi Silvo Grgič (ki se zdi, da je bil pri vseh tragedijah navzoč: tako v Sremu, na Javorovici, v Borovljah in morda tudi na Rogu!). Prizadela jih je namreč oddaja DOSJE na ljubljanski televiziji, kjer je dr. Tine Velikonja izpovedal resnico, drugačno od njihovega večdesetletnega natolcevanja.

Na njihove zapise sta se v dnevniku Delo, 3. aprila letos, oglasili dve osebi:

Fran Vidé, iz Iga nad Ljubljano, je kratko zapisal:

„G. Alojz Golob je v pismih bralcev 20. 3. objavil, na kaj je naletel na Javorovici 17. marca leta 1944, dan po poboju 4. bataljona Cankarjeve brigade. Resnica je drugačna. Bil sem med tistimi, ki so pokopavali mrtve, in bilo je dan pred praznikom sv. Jožefa, 18. marca 1944".

Kristina Šteblaj, takrat 19. letno dekle, pa istotam zapiše: „Oglašam se, ker pisanje g. Alojza Goloba presega vsako mero ... Popoldne 16. marca se je razširila vest, da so vsi partizani padli ali bili pobiti. Drugi dan, 17. marca zjutraj sem šla s sosedovo Tončko na ogled ... Nobeden od mrtvih partizanov ni bil gol; na spominjam se, da bi bil kdo samó v perilu. Seveda pa nobenih porezanih prsi, spolovil, glav ali rok. To je resnica o Javorovici. - Kje ste bili g. Golob 17. marca, da Vas in 2. čete 1. bataljona nisva videli, čeprav pišete, da ste bili na kraju boja že ob 8. uri zjutraj?

Med nami živeči nekdanji domobranec (F.L.), ki je bil tedaj pred Javorovico v zasedi, pove, da so domobranci obkoljene partizane pozvali na predajo, ker da nimajo nobenega izhoda. Res so izobesili belo zastavo; ko so se jim pa domobranci približali, da bi jih razorožili, so odprli ogenj nanje. Tedaj so Meničaninovci z ene strani jurišali v vas in po krajši borbi je padlo okrog 120 partizanov. Tisto o razmesarjenih partizanih z domobranskimi bajonerti je laž. Ne mi ne drugi udarni bataljoni bajonetov sploh nismo nosili, ker nam bi bili v napoto. Bil sem od vsega početka do konca vojne pri domobrancih v Novem mestu in v vsem tem času nisem doživel enega samega primera, da bi koga mučili. Bilí smo tam vsi mladi fantje od 18. do 25. leta in sem vse poznal. Med nami ni bilo nobenega starejšega domobranca, ki mu pisec knjige ‚Vrnil se bom k Očetu' pripisuje grozotne zločine. Sem doma iz občine Trebnje in sem takratne ramere in dogodke tam dobro poznal. V inemovani knjigi je cel kup neresnic.

Povprašal sem še tudi med nami živečega domobranca, ki je bil od začetka do konca v Rupnikovem bataljonu, ali so domobranci res kaj takega počenjali?

Odgovoril mi je: „Kaj pa še! Če bi Vule zvedel za kakšno nepravilnost, bi podivjal in ne bi prej odnehal, da bi storilca odkril in kaznoval".

Sicer pa, kdo ne ve, da je bila posebna značilnost revolucionarjev, da so prav to, kar so nečastnega sami počeli, skušali podtakniti svojemu nasprotniku.

Kajti z lažjo o slovenski osvobodilni fronti so začeli, z lažmi so varali lahke in naivne ljudi, z lažmi so zmagovali, izdajali in ubijali, lažne so bile njihove obljube o novem svetu rdečih inženirjev. Od vsega tistega so ostale le še pogoste življenske razvaline nekdanjih herojev, utopija o rdečem raju pa je že zgodovina.

Domobranski svet naj bi zdaj slavil zmagoslavje in svoj prav, ali domá razprtije še niso utišane, poniževati razočaranega sovražnika pa ni biló v bojnem povelju domobrancev. Domobranskemu taboru v domovini in po svetu pa seveda ostaja zadoščenje in mirna vest , da so bili na pravi strani.

Spomin svojih mrtvih pa častí in jemlje za zgled, da bodo šli tudi njegovi potomci po ravno in jasno začrtani poti božjega reda, slovenskih izročil in človekovega dostojanstva.

MNENJE O SLOVENIJI

FAZ: Notranja trenja v Ljubljani

Nemški časnik Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) je 5. junija marsikaj napisal o slabi mednarodni podobi Slovenije:

Kar nekaj znamenj kaže, da bo Slovenija nazadnje le v prvem krogu širitve v NATO, vendar je Slovenija na poti v EZ začela zastajati.

Trenutni zastoj je pripisati predvsem notranjim trenjem, poudarja omenjeni nemški časnik in pojasnjuje, da si premier Janez Drnovšek pri oblikovanju vlade z evroskeptično Slovensko ljudsko stranko ni zagotovil njene „zvestobe do EZ" in se je v koalicijski pogodbi temu vprašanju izognil. Ko pa bi Slovenija morala ratificirati pridružitveni sporazum, je skupina, ki je blizu SLS, zahtevala izvedbo referenduma o „razprodaji slovenske zemlje".

Drnovšek je bil tako prisiljen osnutek zakona o ratifikaciji pridružitvenega sporazuma z EZ poslati v presojo slovenskemu ustavnemu sodišču, ki mora ugotoviti skladnost tega zakona z ustavo in bo odgovor verjetno negativen. Tako ostane rešitev le v takojšnji spremembi 68. člena slovenske ustave in prilagoditvi zakonodaji EZ.

FAZ pravilno poudarja, da če bi se za spremembo ustave zavzemali od vsega začetka, ne bi zapravili zadnjih dveh let, poleg tega pa bi se izognili tudi sedanji zmedi in slabi podobi, ki jo kaže Slovenija navzven.

Kako bodo delili jugoslovansko premoženje?

Delegacije petih držav naslednic nekdanje SFRJ so 2. junija v Bruslju začele nov krog pogajanj o nasledstvu SFRJ. Na pogajalski mizi se je tokrat znašel novi predlog za dogovor, ki ga je predlagal mednarodni posrednik sir Arthur Watts.

Države naslednice je pozval, naj dosežejo dogovor o ključnih nasledstvenih vprašanjih na osnovi njegovih predlogov ter se takoj dogovorijo za ureditev posameznih vprašanj, ne da bi čakale na celovito rešitev.

Novi Wattsov memorandum o razumevanju je razdeljen na več poglavij. To so poglavja o splošnih zadevah, arhivih, državni lastnini države, pravicah in premoženju, premičninah in nepremičninah, nepremičninah v tujini, finančnih obveznostih, pravicah in dolžnostih, drugem premoženju, razpoložljivosti podatkov, razdelitvi, državljanstvu, pokojninah, notranji zakonodaji, sporazumih, članstvu v mednarodnih organizacijah in sporih.

V ta dogovor naj bi bila vključena tudi razdelitev kulturnih dokumentov in pravica, da vsi dobijo kopije dokumentov. Med drugim je v dokumentu navedeno, da bo izvirno besedilo osimskega sporazuma iz leta 1975 izročeni Hrvaški in Sloveniji.

Menijo, da Watts ni dovolj jasno poudaril, da so vse države naslednice enakopravne. Slovenski delegat na pogajanjih Mejak razlaga, da bi to lahko podprlo jugoslovansko stališče, da je ZRJ edina naslednica in da so se druge države odcepile od SFRJ, in da zato ZRJ pripada največ premoženja.

Zvezna republika Jugoslavija (Srbija in Črna gora) namreč vztraja, da je edina naslednica nekdanje federacije, medtem ko naj bi ostale štiri „zapustile" nekdanjo Jugoslavijo, ostale države pa zahtevajo, da memorandum navede, da gre za „pet držav naslednic". Sedanje Wattsovo besedilo zgolj našteva vseh pet držav in ne navaja njihovega statusa naslednic, kar za Slovenijo ni sprejemljivo, saj gre za osnovno postavko, ki vpliva na vsebino celotnega besedila.

Sir Watts je v dokumentu deloma ugodil glavni zahtevi slovenske, hrvaške, makedonske in bosanske strani, da se za „referentni datum" za delitev določi 31. december 1990, kar pomeni, da bi upoštevali tudi mnenje Badinterjeve komisije, da je SFRJ razpadla. Te tudi poudarjajo, da je tudi nekdanja vlada ZRJ s Paničem na čelu v Ženevi podpisala dokument o razdelitvi premoženja nekdanje SFRJ, ki navaja kot referentni datum 31. december 1990. V tem dokumentu je navedeno premoženje 90 milijard dolarjev, devizne in zlate rezerve v vrednosti 5,5 milijarde dolarjev, klirinški dolg (Rusije) do SFRJ dve milijardi dolarjev, pa zunanji dolg 34 milijard dolarjev.

ZRJ (Srbija in Črna Gora) pa nasprotno zahteva, da delijo vse državno premoženje od leta 1945 naprej, vključno z družbenim in tistim, ki je bila ustvarjeno iz vseh zveznih skladov. Druge delegacije menijo, da je bilo vse premoženje razdeljeno s sprejetjem SFRJ iz leta 1974 in z zakonom iz leta 1971 o spremembi državne lastnine v družbeno. Zato te štiri delegacije zahtevajo, da naj se deli „zvezno premoženje", ZRJ pa trdi, da je treba sprejeti pojem „državnega premoženja".

Zgodilo se je v Sloveniji

Nad. s 1. str.

venskih krščanskih demokratov. Poleg Peterletove je bila pravilno vložena tudi kandidatura Maksimiljana Indiharja, ki ga je za predsednika stranke predlagal občinski odbor Ljutomer. Ostale kandidature za predsedniško mesto so bile nepopolne.

NOVA GRMIČEVA KNJIGA

V Univerzitetni knjižnici Maribor so 4. junija predstavili najnovejšo knjigo naslovnega škofa Vekoslava Grmiča z naslovom Iskanje resnice. Ravnatelj Muzeja narodne osvoboditve (ravno ta!) je predstavil avtorja, ki se kot predstavnik katoliške levice „zavzema za dialog med Cerkvijo in državo in postavlja nove temelje narodnega sožitja duhovno in nazorsko različno mislečih". Grmič je med drugim kritično ocenil vodstvo katoliške Cerkve, ki da bi moralo imeti strpen odnos do drugače mislečih in si prizadevati za dialog z njimi, česar pa danes ne dela.

Seveda, njegovi prijatelji na oblasti spet potrebujejo nekoga, ki bi slovensko Cerkev rušil od znotraj, ker Cerkev zahteva svoje pravice.

KOROŠKI ŠKOF SPREJEL DR. RODETA

Koroški škof Egon Kapellari je 6. junija sprejel novega ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta. Kapellari je v pozdravnem nagovoru poudaril, da vera obeh škofij kliče k temu, da kot dobri sosedje ne živimo le drug ob drugem, ampak tudi drug z drugim. Po njegovem mnenju ima prav Cerkev nalogo, da na gradbišču Evrope odigra pomembno vlogo.

DRUGI VESOLJEC SLOVENSKEGA RODU

Ameriški vesoljec slovenskega rodu dr. Jerry Linenger 28. maja se je po rekordno dolgem, 132-dnevnem vesoljskem poletu, vrnil na Zemljo. Ob pristajalni stezi v Kennedyjevem vesoljskem središču na Floridi, kjer je pristal ameriški vesoljski raketoplan Atlantis, ga je pričakala žena Kathryn z 18-mesečnim sinom Johnom.

LOJZE PETERLE IN EVROPSKA LJUDSKA STRANKA

Predsednik SKD in podpredsednik Evropske zveze krščanskih demokratov Lojze Peterle se je 5. junija v Bruslju udeležil zasedanja Sveta Evropske ljudske stranke, ki povezuje krščanskodemokratske, ljudske in konservativne stranke v državah Evropske zveze. Slovenski krščanski demokrati imajo od decembra lani status opazovalca v Evropski ljudski stranki.

Predsednik odbora za gospodarstvo evropskega parlamenta Karl von Wogau je na zasedanju govoril o odločilnih mesecih za evropsko monetarno povezavo, luksemburški premier Junkers pa o glavnih ciljih luksemburškega predsedovanja EZ.

PETERLE O 100 DNEH VLADE

„Na podlagi javnih izjav predstavnikov koalicije, zamude pri pripravah vlade na približevanje Slovenije k Evropski zvezi, nestrokovnosti in zamud vlade pri pripravljanju zakonov, odsotnosti proračuna za leto 1997, dodatnega povečanja javne porabe z neogovornim širjenjem birakoracije, ugotavljam, da se nova koalicija v stotih dneh ni uspela dogovoriti o bistvenih smereh vladne politike. Namesto resne politike ponuja koalicija slovenski javnosti napovedi o podpisu aneksa h koalicijski pogodbi," je predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle zapisal 3. junija v izjavi po 100 dneh vladanja nove koalicije. Koalicija naj dela odgovorno in koordinirano, naj uskladi gospodarsko, socialno in evropsko politiko ali pa naj vlada odstopi, je še zapisal Peterle.

JANŠA V LUKSEMBURGU

Delegacija DZ se je v statusu pridružene delegacije in pod vodstvom Janeza Janše udeležila letnega zasedanja Severnoatlantske skupščine v Luksemburgu. Delegacija je bila izjemno presenečena, ker je Slovenija dobila praktično vso podporo za vključitev v zvezo Nato v prvem krogu širitve. Med naštevanjem izrazitih prednosti Slovenije je npr. ameriška delegacija poleg že znanih dejstev, da Slovenija ni bila nikoli v Varšavskem paktu ter da predstavlja ozemeljsko povezavo med Natom in novo članico Madžarsko, izrecno poudarila, da je med vsemi kandidatkami Slovenija edina država, ki je v zadnjih letih dokazala, da se je sposobna sama obraniti in sama sprejeti nase breme transformacije.

ŽELEZNIČARSKA STAVKA

Vlada je predlagala centralnemu stavkovnemu odboru reprezentativnih železničarskih sindikatov, da se stavka, ki naj bi se v primeru neupešnih pogajanj znova začela v petek opolnoči, zamrzne do ponedeljka, 9. junija. Ta dan so že podpisali socialni sporazum, ki bo okvir za sklenitev ustreznega dogovora z železničarji, če pa vlada in sindikati ne dosežejo sporazuma do torka opolnoči, se bo stavka nadaljevala.

PODPREDSEDNICA DZ

Državni zbor je na tajnem glasovanju 29. maja z 48 glasovi podpore izvolil Edo Okretič Salmič (DeSUS, upokojenci) za tretjo podpredsednico DZ. Med 83 oddanimi glasovnicami je 31 poslancev glasovalo za drugo kandidatko za podpredsedniško mesto, Heleno Hren Vencelj. Iz tega se vidi današnja razporeditev glasov v parlamentu in da LDS in SLS družno volita skupaj.

POJASNILA EVROPSKI ZVEZI

Slovenska vladna delegacija, ki jo je vodil direktor urada za evropske zadeve dr. Benjamin Lukman, se je v Bruslju sestala z delegacijo Evropske komisije in ji posredovala dopolnjene informacije k odgovorom na 156 strani obsegajoči vprašalnik Evropske komisije.

Ta bo komisiji služil pri pripravi mnenja o sposobnosti Slovenije, da postane polnopravna članica EZ.

DOL Z ŽUPANOM

Civilna družba za demokracijo in pravno državo je pripravila 4. junija pred Prešernovim spomenikom v Ljubljani javno zborovanje proti ljubljanskemu županu Dimitriju Ruplu, „ki mu je treba izreči nezaupnico". Kot so povedali, ljubljanskemu županu med drugim očitajo zapravljanje denarja - 150 milijonov tolarjev za razkošno opremljanje kabineta župana ter 15 milijonov za nabavo luksuznega avtomobila in podobno. Župan Rupel je dejal, „da je pripravljen odstopiti s položaja župana - kasneje pa ponovno kandidirati na to mesto - če so enako pripravljeni storiti tudi mestni svetniki", kakor je tudi pisal Mestnemu svetu, ki pa seveda tega ne sprejema.

SKD Ljubljana z velikim začudenjem sprejemajo na znanje novo napoved zaostritev. Skoraj neverjetno se namreč sliši, da župan poziva k odstopu mestni svet, to je tisti organ, ki je zadolžen za izvajanje nadzora in ki mu pritiče zgolj zakonodajna vloga. SKD Ljubljana zato takšne izjave zavrača kot vsebinsko prazne, znova pa opozarja na celovitost odgovornosti obeh nosilcev oblasti v Ljubljani, direktorja mestne uprave in župana, kot tudi na stranko, iz katere sta izšla oba.

SKD Ljubljana bo zato aktualizirala svojo zahtevo po odstopu obeh nosilcev mestu škodljive politike, z vso skrbjo pa bo vztrajala pri zaščiti integritete temeljnega zakonodajnega organa - mestnega sveta. Menijo, da bi morali v Ljubljani organizirati mirne manifestacije, kjer bi opozorili na „zgrešeno metodologijo upravljanja, kakršne se na škodo prestolnice loteva župan".

Župan Rupel je storil še drugo napako, ko je organiziral mestni kolegij, v katerega je postavil vse svoje podžupane razen člana SKD in skrbnika komunale Vidmarja.

NOVA NEMŠKA VELEPOSLANICA

Nova nemška veleposlanica v Sloveniji je Heike Zenker, ki je 20. maja izročila poverilna pisma predsedniku Milanu Kučanu.

Poročilo šolskega referenta (3)

Na Silvestrovo smo bili po dobroti Lučke Oblak vsi obdarjeni z majicami, s katerimi smo se vrnili v Buenos Aires. Obiskali so nas tudi sv. Trije kralji in nam v copatih pustili darila. Pripravila se je Misijonska tombola z veliko lepih dobitkov. Denar za prodane tablice smo poslali v „Slogo" ($250.-).

Hvala Bogu smo se 12. januarja 1997 srečni in zdravi vrnili v Buenos Aires, razen štirih otrok, ki so s starši nadaljevali počitnice. Hvala vsem spremljevalcem za izredno delavnost in predanost otrokom, ki so čutili, da jih imajo radi in so nam ljubezen vračali s pridnostjo. Bolniki gotovo ne bodo pozabili obiskov g. Guština, ki jih je obiskoval večkrat dnevno.

Zahvala še Zedinjeni Sloveniji za denarno pomoč. Z njo so otroci delali izlete in ročne izdelke, kar je razstava zgovorno pokazala.

Počitniški dnevi 1997 Balantičeve šole - San Justo.

V Balantičevi šoli so imeli počitniške dneve, ki jih je vodila in delo vzporejala Danica Malovrh s sodelavci: Janez Albreht, Kristina Qualizza, Nežka Kržišnik, Ana Marija Petelin, Marta Petelin, Adrijana Albreht. Njihovi pomočniki: Andrej Grilj, Marta Albreht, občasno tudi Marta Krajnik in Cecilija Grbec. Sledi poročilo:

Počitnice so prehitro minile in šolski zvonec je znova priklical šolarje k učenju. Sedli so v klopi veseli, saj so za seboj pustili bogate trenutke, polne zdravega oddiha in kreativnega dela. Že vrsto let se otroci zbirajo v Našem domu na počitniških dneh. Tu se radi kaj novega naučijo in si naberejo idej, da lahko sami ustvarjajo doma. Poleg tega ne manjka molitev in tudi kaka vzgojna misel, ki jih krepi in daje zgled za življenje.

Letos je tečaj obiskovalo okrog 65 otrok. Vodile so mlajšo skupinico Ana Marija in Marta Petelin ter Adrijana Albreht. Otroci so prepletali delo z igrami in poslušanjem pravljic. To je bilo zelo zanimivo za najmlajše, kajti obenem so si bogatili slovenski jezik. Izdelali pa so za majhne ročice velika dela: barvali so majice, kozarce; pripravili presenetljive slike s suhimi listi, koledarje, magnetne figurice.

Srednjo skupino deklic je prevzela Kristina Qualizza. Navdušila jih je z vabljivim materialom: plutovino. Iz nje so izrezale in pobarvale lične podstavke za kozarce; okrasile so tudi platnice zvezkov in se čeprav še majhne skorajžile za vezenje križcev. Prijetno so nas presenetili majhni predpasniki s prvimi naučenimi vezenimi vbodi.

Dečke srednje starosti sta prevzeli Danica Malovrh in Marta Albreht. Pridno so delali. Na razstavi pa smo si ogledali zanimive okvire za slike, opornike za knjige, kozarčke z dišečimi rožicami in z ličnimi pokrovčki ter škatlice za pošto.

Starejša skupina deklic je pod skrbno roko Nežke Kržišnik ustvarjala prave umetnine z vezenjem. S križci so navezle brisače, predpasnike in prte. Opazili smo, kako vsako leto napredujejo in se njih dela izboljšujejo!

Občasno sta tudi pomagali Marta Krajnik in Cecilija Grbec. Učili sta barvati na les. Okrog njiju so se otroci prav radi sukali. In tako so nastale prijetno opremljene škatlice, posode za sadje, razni pripomočki za kuhinjo, itd.

Starejši fantje pa so ustvarjali pod veščo roko Janeza Albrehta, ki je letos imel dva pomočnika: sina Ivana ter Andreja Grilja. Občudovali smo prave mize, pripravljene za nadebudne študente, škatle za orodje, potrebne podstavke za kuhinjske knjige, križe, itd.

Z razstavo, ki se je otvorila v nedeljo, 13. aprila, so otroci dokazali, kaj zmorejo in kako se da koristno in z zdravim razvedrilom preživeti počitniški čas. Bili so pohvaljeni in navdušeno želijo delovati še tako naprej. Vodstvo se toplo zahvaljuje vsem, ki so finančno, z materialom ali delom podprli ta srečanja. Vemo, da so za pomembna dela potrebne žrtve, da potem lahko skupno uživamo sadove!

Seminar slovenskega jezika od 20. januarja do 3. februarja v Sloveniji.

Udeleženci: Voditeljica skupine prof. Neda Vesel Dolenc - srednješolski tečaj, Alenka Arnšek - Bariloche, Bibijana Bajda - Mendoza, Helena Fink Žnidar - Carapachay, Pavla Grbec - ABC po slovensko, Marjan Loboda - Ramos Mejía, Marija Krajnik Štrubelj - San Justo, prof. Metka Mizerit - srednješolski tečaj, Danica Petkovšek - San Martin, Mojca Prešern Jelenc - Castelar, Irena Rezelj Peršuh - San Martin, Helena Rode - Ramos Mejía, Marta Selan - San Justo, Ana Marija Selan - „Triglav", Veronika Vivod - Castelar. Udeleženci seminarja so ogledalo naše skupnosti in njenega dela. „Novi glas" (6.2.97), primorski dnevnik jih imenuje „ambasadorje" slovenskega jezika. In kronist Jurij Pajk jih tako predstavi: „Kar me je najbolj presenetilo, je bilo imenitno obvladanje slovenskega jezika, lepo izražanje v slovenskem književnem jeziku, ki ga še pri nas težko srečaš, navezanost na korenine svojih staršev. Nekateri so navezani na domovino Slovenijo, čeprav so tokrat prvič v Sloveniji. Z veseljem ugotavljam, da je četrta in peta generacija avstralskih in argentinskih učiteljev izredno dobro strokovno pripravljena. Ko sem se pogovarjal z mladimi učiteljicami iz Argentine in sem jim dejal, da je pravi čudež, da tako lepo govorijo slovensko, so mi kar odločno rekle, da to ni noben čudež, ampak le sad trdega in vztrajnega dela".

Predstavitev naših učiteljic in njihovo mnenje o delu v slovenskih šolah je lahko v ponos in zadoščenje vsem, ki so gradili z delom in ljubeznijo našo skupnost. Vse delo za seminar in v zvezi z njim, stik z dr. Petrom Vencljem je opravil predsednik ZS Marjan Loboda s sodelovanjem tajnice Alenke Poznič. O poteku seminarja je izčrpno in lepo pisala prof. Metka Mizerit v Svobodni Sloveniji.

Nadaljevanje prihodnjič

SLOVENCI V ARGENTINI

Obletnica doma v Carapachayu

V nedeljo, 4. maja smo v Carapachayu praznovali 37. obletnico ustanovitve našega Doma. Sončen jesenski dan je pripomogel, da je bila udeležba lepa.

Program se je pričel z dviganjem zastav in petjem himen. Nato je predsednik Doma Franci Korošec pozdravil vse navzoče. V dvorani je sledila maša, ki jo je opravil prelat Jože Škerbec s somaševanjem msgr. dr. Jureta Rodeta in našega župnika Francija Cukjatija.

Po maši so bili na dvorišču vsi postreženi s kruhom, soljo in vinom, kar nas vse simbolično povezuje v eno družino. Medtem so domače gospodinje kot vedno skrbno pripravile skupno kosilo. V medsebojnem pogovoru je prehitro minil čas in so se že pričele priprave za kulturni program.

Dvorana se je napolnila z gosti. V prvi vrsti je bil veleposlanik Slovenije dr. Janez Žgajnar z gospo, prelat Jože Škerbec, predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda z gospo, predsedniki in zastopniki ostalih domov in ustanov.

Letošnji program je bil zamišljen pod geslom: „Slovenija, tvoj sin na argentinski zemlji" in posvečen slovenski in argentinski pesmi, besedi in plesu. Pripravili sta ga Anica Klemen in Andrejka Papež. Scenografijo so izdelali mladi Karapačajci, povezavo programa pa sta imeli na skrbi Andrejka Papež in Marjana Pirc.

Na oder je stopil veleposlanik dr. Žgajnar, ki se je zahvalil za povabilo, čestital za obletnico in podal nekaj družbenih in gospodarskih podatkov iz Slovenije.

Govornik dneva je bil prof. Tine Vivod, ki je v krepkem nagovoru omenjal pomen in delo, ki ga vršijo krajevni donovi, nam čestital in podal smernice za naprej.

Nato se je v recitacijah in pesmih nastopajoča mladina spominjala Simona Gregorčiča ob 90-letnici smrti, Karla Mauserja (ob 20. letnici smrti) in Franceta Papeža (ob 1. obletnici smrti). Argentinska pesem je bila prisotna skupaj s slovenskim prevodom Martina Fierra in ob zvokih kitare, gavčevske pesmi in mate čajem.

Kot gostje večera so zapeli tri slovenske pesmi Ani Rode, Cvetka Kopač in Luka Debevec. Argentinske pesmi iz patagonske folklore so lepo podali člani skupine „Puelches", pri kateri sodeluje naš član Miha Klemen.

Domača folklorna skupina „Maribor" je veselo zaplesala nekaj slovenskih plesov, argentinska pa Julio Vázquez in Juan Luna. Tudi otroška skupina se je prvič predstavila na domačem odru.

Po programu je veliko gostov ostalo še dalj časa v Domu. Mladi so saplesali, drugi pa so se v prijetnem večeru na igrišču ob ognju s pesmijo in smešnicami zadržali v veselem razpoloženju do poznih ur.

IŽ

Slavnostni govor prof. Tineta Vivoda

Slovenski dom v Carapachayu je danes središče rojakov na severnem delu Velikega Buenos Airesa. Skupaj s pobudniki, predsedniki odborov, dušnimi pastirji in učitelji je sodelovala skupina vidnih in nevidnih Slovenk in Slovencev, ki so brez sredstev in s prostovoljnim delom postavili to slovensko postojanko z namenom: povezovati rojaki, buditi versko in narodno zavesti, gojiti srčno kulturo in družabnost ter nuditi medsebojno pomoč.

Pred 37 leti je bil vaš Dom postavljen in delo se je začelo. Ni bil čudež! Bilo je veliko dejanje. Dnevi skrbi, garanja, odpovedi, neprespanih noči, solz in veselja. Svetih maš in družabnih prireditev, petja, plesov in iger, slovesa od dragih pa mamina pesem ob zibki in spet šola. Bila je teža križa. Bilo je tudi plačilo!

Ustvarili smo domove, z mladino, v svobodi rojeno, v svobodi vzgojeno. Nihče nam tega ni naročil ne ukazal. Ne bi uspel. Bilo je veliko dejanje, dejanje ljubezni. Bilo je dejanje duha in srca.

Občutek majhnosti in zavrženosti smo spremenili v vizijo skovenske domovine, razprostranjene čez ves planet. Postali smo državljani dveh svetov. V prvega, slovenskega, ki nam odpira pot v njeno zemsko rajskost, v njene Alpe in njene vinograde, v njen barok, v njeno kalvarijsko zgodovino...

In v drugi svet, svet meridianov, prostranstva, kaosa, širine in velemest.

„Tako mi je, kot da se nahajam v nekem središču, kjer se vertikala slovenstva seka s horizontalo sveta, kjer se Triglav pozdravlja s Tronadorjem, kjer se Sava, Drava in Soča pozdravljajo s Srebrno reko."(Rebula)

Zavest diaspore je predvsem spomin, domotožje, ljubezen. „A nedavna preteklost je pokazala, da lahko postane tudi zgodovinska energija, ki plakatira London, demonstrira po Torontu, prebudi velemesto Buenos Aires in daje v roke matičnemu rojaku, ki se opoteka od komaj snetih verig, svoboden časopis." (Rebula)

Ob tej obletnici in na tem kraju naj vsak izmed nas izreče svoj Tukaj sem!

Naša mladina, ki niso politični emigranti, ljubi svoje starše in spoštuje svoje korenine, zavestno izraža svojo pripadnost slovenskemu duhovnemu domovinstvu. Ta mladina ne išče v samomoru beg pred stvarnostjo, ker v družinah najde zaupanje. Ta mladina tvori nove družine, ne ubija s splavom in se ne boji otrok, ker ljubi življenje. In slišimo jih, ko pravijo: Tukaj smo! Zato danes mladim kličemo: Ne bojte se, računajte z nami, mi smo z vami!

Kakor pravi nadškof Rode: „V širino res ne moremo iti, lahko pa gremo v globino in višino. Tu imamo neomejene možnosti, neomejen prostor."

V globine in višine tudi v naši diaspori! Nov način dela, nove strategije, iste vrednote. V tem je tudi naš odgovor na izziv novega časa.

Hvaležni smo Bogu, da nas je postavil v tem času v Argentino. Hvaležni smo deželi, ki nas je sprejela med svoje. Iz svetovne perspektive polstoletne diaspore gledamo tudi na dogodke v rodni domovini! Ni nam vseeno, kaj se dogaja na sončni strani Alp. Sprejemamo dolžnosti, zahtevamo pravice! Pričakujemo, da bo slovenska država storila, kar mora storiti. Mi pa lahko svoj potencial, solidarnost in ljubezen posredujemo Sloveniji in Argentini na poti v novo tisočletje.

Ko se danes zahvaljujemo ustanoviteljem in sotrudnikom tukajšnje slovenske skupnosti za junaško zvestobo in predanost slovenstvu, kličemo Vsemogočnega, da tudi nam pomaga „stati inu obstati"!

IZ MENDOZE

Koncert ob povratku iz Slovenije

Devetega maja zvečer je bil v slovenskem Domu koncert Pevskega zbora, ki je bil naslovljen Ob povratku iz Slovenije. Dirigiral je Fernando Pablo Mejías. Mendoški slovenski Pevski zbor je namreč konec lanskega leta in v začetku januarja letos gostoval v domovini na vabilo ter s pomočjo Društva Slovenija v svetu.

MALO ZGODOVINSKE RAZLAGE

Mendoški pevski zbor je brez dvoma ena temeljnih ustanov življenja naše slovenske skupnosti. Skoraj ni potrebno tega utemeljevati, ker je nekako samo po sebi umevno. Na prvem mestu zbor že skoro pol stoletja sodeluje pri našem občestvenem bogoslužju, ki je dejansko hrbtenica skupnostnega življa. Dalje je vedno ozaljšaval razne prosvetne prireditve in vse mogoče svečanosti. Tudi je bil pevski zbor glavno sredstvo za prodiranje poznanja in uveljavljanja slovenske srenje v mendoški družbi. Slednjič pa je pevski zbor zgled stanovitnosti in poštvovalnosti ter jedrna ustanova za razvoj tistega nujnega čuta in odgovornosti za skupno delo, dragocen izraz „kulturne tlake", ki nas je v teh desetletjih hranila in vzdrževala, kar mnogi imenujejo čudež našega narodnega preživetja.

Prvi mendoški pevci so se zbrali pri polnočnici za božič leta 1948 pod vodstvom prof. Božidarja Bajuka. Torej se je rodil kot cerkveni pevski zbor, kar je bila njegova prvenstvena značilnost. Od onih pionirjev na tisti božič je edini veteran, ki danes še prepeva v zboru, Luka Grintal. Dobro leto kasneje je po svojem prihodu v Mendozo prevzel pevovodstvo ravnatelj Marko Bajuk in ga vršil do smrti leta 1962. Iz tega obdobja je spomina vreden obisk zbora v Buenos Airesu in tamkajšnji skupni koncert vseh slovenskih pevskih zborov v Argentini, edinstveni dogodek, ki je imel namen počastiti Pevsko zvezo, ki se je v domovini krepko razvila pred zadnjo svetovno vojno. Po očetovi smrti je za več kot 20 let vodstvo zbora ponovno prevzel prof. Božidar Bajuk. Ko so mu leta omejila moči in pa tudi za logičen pretok nasledstva, je delo pri zboru prepustil nečaku Marku, ki je diplomiral kot pevoučitelj na umetnostni fakulteti na državni univerzi v Mendozi. Po nekaj letih pridnega dela se je mladi profesor Marko odločil za preselitev v Ljubljano, kjer uspešno razvija svoj poklic kot solist baritonist in s poučevanjem solo petja.

Zbor se sicer, hvala Bogu, ni razšel, ker je z neizmernim idealizmom in vzorno vztrajnostjo po svojih močeh prevzela odgovornost zvesta pevka in voditeljica našega šolskega tečaja Lenčka Božnar z inštrumentalno oporo, bodisi Ivana Bajuka ali svojega nečaka Tonija Štirna. Na ta način je zbor redno nadaljeval svoje običajno sodelovanje pri cerkvenih obredih in društvenih prireditvah. Vendar se je naša skupnost trudila z vso silo, da bi zapolnila nastalo in nadležno vrzel pri zborovem vodstvu. Toda vprašanje je bilo, kako to doseči. Spoznali smo resno dejstvo, da se pevovodje ne najdejo za vsakim vogalom in da jih je zelo težko vzgojiti. Obrnili smo se na domovino in jo prosili za pomoč pri tej zadevi. Uspelo je le začasno za enomesečno bivanje v Mendozi, prvo Jožeta Koresa in kasneje Marka Bajuka na dopustu iz Ljubljane. Na stalnega pevovodja ni bilo mogoče misliti.

Okrog leta 1950 je bil v Mendozi slovenski pevski zbor edini. Danes se je to spremenilo. Ne samo, da je zborov sedaj gotovo več kot 50, na Univerzi, na Glasbeni šoli je tudi veja profesorata za zborno pevovodstvo, ki je že vzgojila kaj lep kader dirigentov pod vodstvom prof. Felipe Vallesija, ki je tudi dirigent svetovno slovečega akademskega zbora Coro Universitario. Mikalo nas je, da bi se tja obrnili. Pa kaj bo Argentinec vodil slovenski pevski zbor, je bil splošni ugovor na to zamisel. Vendar „človek obrača, Bog pa obrne", pravi naš pregovor. Pojavil se je Fernando Pablo Mejías, zelo nadarjen skorajšni diplomant kot zborni pevovodja in vaditelj tenorskega glasu pri Coro Universitario, ki je imel še eno dodatno in važno lastnost, da je bil namreč zaročenec in je sedaj že zakonski mož pevke našega zbora Veronike Bajuk. Pravijo, da ljubezen gore premika, in je res temu mlademu mendoškemu pevovodji posredovala, da se je dokaj uspešno dokopal do duše slovenskega zbornega petja. Prišla je možnost za gostovalno potovanje v domovino, ki je omogočilo društvo Slovenija v svetu. Po enoletnem pridnem delu se je zbor pripravil za uspelo gostovanje v Sloveniji z osmimi koncerti in še z raznimi sodelovanji pri cerkvenih obredih v soglasju z tradicijo cerkvenega pevskega zbora.

Tako smo Slovenci v Mendozi lahko ostali zvesti geslu ravn. Marka Bajuka: „Še bomo peli!". Trdno smo tudi prepričani o resničnosti zagotovila velikega narodnega buditelja in mučenca doktorja Lamberta Ehrlicha, ki nam ga je vedno ponavljal prof. Božidar Bajuk: „Dokler bo slovenski narod k Bogu molil in ga s pesmijo častil v svojem jeziku, tako dolgo bo imel za svoj obstanek največje zagotovilo v Bogu samem."

POROČILO O KONCERTU

Program je bil razdeljen na dva dela. V prvem so na začetku zapeli Sattnerjev Opomin k petju, ki je bil vedno neke vrste zborova himna. Sledili sta Antona Foersterja Planinska ter Pavla Kernjaka Rož, Podjuna, Zila. Iz zapuščine Marka Bajuka so izbrali štiri narodne, namreč Žalost za ženski zbor ter Oglarja, nato še koroško Pojdam u rute, pri kateri je pela altov solo Marjana Šmon Žumer ter dalje Meglico s sopranovim solo, ki ga je prevzela Marija Fink Grintal. Končno pa še Antona Nedveda Nazaj v planinski raj in Mavov Ej, zato v priredbi M. Bajuka. Pri vsaki pesmi je bil kratek uvod, ki ga je bral in pripravil član zbora Miha Bajda. Posrečeno je v tekst povezal vtise iz turneje po Sloveniji.

V drugem delu so prvo zapeli Bajukov Pozdrav Gorenjski. Nato Bajukovo (na besedilo Milke Hartmanove) Pojdi na vrt z menoj ter tudi Bajukovo Zdravico Slovencev na Slomškovo besedilo. Dalje še Kimovčevo Teče mi vodica in Fr. Venturinija Nocoj, pa oh nocoj, s tenorskim solom Martina Bajda. Sledili sta dve argentinski skladbi, ki so ju predstavili rojakom v Sloveniji, La Anunciación iz La Navidad nuestra, Félix Luna - Ariel Ramírez, s priredbo za klavirsko spremljavo Fernando Pablo Mejías. V tem slučaju sta bila solista Martin Bajda in Jože Štirn, klavirsko spremljavo pa je igral arh. Ivan Bajuk. Potem so dodali še sliko iz mendoških vinogradov preko Trabajos de la viña, Jorge Sosa - Damián Sánchez. Za zaključek pa sta prišli na vrsto Franca Gerbiča Bučelar in Foersterjev Pevec. Izven programa pa so še dodali Avsenekov valček Slovenija, od kot lepote tvoje, v priredbi za mešani zbor, ki jo je pripravil Fernando Mejías, s spremljavo na elektronske orgle, na katere je igral Toni Štirn. V tem primeru se je pridružilo osem novih mladih pevcev, ki so pravkar pristopili k zboru. Znaten napredek za našo skupnost.

Nad. na 6. str.

+ Ludovik Jamnik

urednik Slovenske države

Svobodna Slovenija je že v preteklem tednu poročala s kratko novico in osmrtnico Slovenskega državnega gibanja, da je 26. maja umrl v Toronto urednik Slovenske države Ludovik Jamnik. O njegovem slovesu iz vrst zvestih somišljenikov slovenske državne misli nam je telefonsko žalostno vest sporočil njegov najožji sodelavec v uredništvu dr. A. Kuk. Poverjeništvo SD v Buenos Airesu se zahvaljuje številnim prijateljem, ki so nam izrekli sožalje z obljubo, da bodo molili za pokoj njegove blage duše.

L. Jamnik je že dalj časa bolehal, vendar se mu je izpolnila želja, da je predlanskim obiskal domovino, svobodno v suvereni slovenski državi. Njegovi najbližji uredniški sodelavci vemo, kako je vkljub bolezni vztrajal in sodeloval do zadnjega s članki in tudi osebnimi nasveti za obstoj SDG v Kanadi, ZDA in Argentini.

V Kanadi bo izšla posebna številka SD, posvečena njegovi idealni in požrtvovalni osebi v naši politični organizaciji. Številko bomo izročili vsem članom, ki smo imeli tesne zveze z njim. Ostal nam bo kot vzgled požrtvovalnosti in zvestobe ideji slovenskega državnega gibanja.

V počastitev njegovega imena navajam nekaj njegovih misli v pismu 27. decembra 1988. Hranimo ga v našem arhivu.

„Smo na pragu novega leta 1989. Prav je, da pregledamo naše, zdaj že močno razredčene, ostarele in opešane vrste, naša vedno manj zavzeta skupna prizadevanja, po katerih lahko po skrbnem poudarku pridemo do nekih zaključkov. SD je do sedaj več ali manj dosledno, do neke mere prepričevalno vztrajala na slovenski državnosti in zadnje desetletje v matični domovini, sedanji SRS. Pridružili smo se organiziranim zahtevam slovenskih idealistov in podvojili naše zahteve po oklicu suverene slovenske države.

Glasilo Slovenskega državnega gibanja je Slovenska država. Bodimo si na jasnem, da brez glasila Slovenskega državnega gibanja nič ne pomenimo.

Na dlani je, da moramo v tej disidentski zmedenosti, nedoslednosti in nejasnosti nadaljevati z delom SDG in v novi slovenski miselni prelomnici podpirati ideje strank tkim. Slovenske pomladi kot do sedaj tudi v bodoče. Upamo, da bo slovenski narod končno vendarle zaživel na vseh področjih slovenskega narodnega življenja."

L. Jamnik je prevzel uredništvo SD po smrti dolgoletnega urednika V. Mauka. Časopis je zgledno urejeval in ga vkljub težavam redno izdajal in pošiljal tudi v Evropo in Argentino. Vse sodelavce je prosil za velikodušno „godrnjanje in konstruktivno kritiko z željo, da bi vsebino izboljšali in nekako izpopolnili praznino, ki jo je povzročil prehitri razpust Slovenskega narodnega odbora. Hočemo le utrjevati in odpirati nove poglede slovenske državne miselnosti".

Te Jamnikove želje bomo skušali uveljavljati tudi po njegovi smrti. Vztrajali bomo do konca, takega, ki bo v srečo in mir slovenskemu narodu.

Dragi g. Ludvik! Bog naj Ti poplača vse, kar si v življenju kot politični zdomec storil dobrega za svobodo slovenskega naroda. Petdeset let njegove požrtvovalnosti naj nam bodo za zgled.

Sožalje hudo prizadeti družini!

Skoberne Slavko, Bs. As.

AVSTRIJSKA MANJŠINA

Ljubljanski Dnevnik objavlja krajši pogovor z deželnim glavarjem avstrijske Koroške Christofom Zernattom, ki v zvezi z nemškogovorečo manjšino v Sloveniji izraža pričakovanje, „da bo Slovenija vprašanje priznanja nemško govorečih Staroavstrijcev zadovoljivo rešila sama".

Dejstvo je, da po uradnih statističnih podatkih iz leta 1991 v Sloveniji živi le 199 Avstrijcev, pa se Avsrtrija tako zanima zanje. O Slovencih na Koroškem - čeprav jih je veliko več in so v nekaterih občinah večina - pa molči.

PREPOVED KEMIČNEGA OROŽJA

Državni zbor (DZ) je 23. maja sprejel zakon o ratifikaciji konvencije o prepovedi razvoja, proizvodnje, kopičenja zalog in uporabe kemičnega orožja ter o njegovem uničenju. Omenjena konvencija, ki jo je ratificiralo že več kot 70 držav, je stopila v veljavo 29. aprila 1997. Konvencija je pomembna tudi v luči vključevanja v zvezo Nato, saj se bo zveza pred sprejemom novih članic prepričala, ali so kandidatke to konvencijo že ratificirale. Vlada je pripravila tudi program izvajanja konvencije.

Iz Mendoze

Nad. s 5. str.

S tem nastopom je zbor pokazal, da je bil ves program temeljito in tehnično točno predelan, zbor skupinsko uglajen in zvočno izlit, interpretacija posrečeno podana in ekspresivnost narodnega značaja v znatni meri zajeta. To zadnje se nam zdi zelo važno, če upoštevamo, da zbor sestavljajo po večini mlajši ljudje. Samo gospod Grintal je še v domovini dorasel, štirje člani so prestali detinska leta bodisi doma ali v taboriščih, vsi ostali pa so v Argentini rojeni in več kot polovica so že druga tukaj rojena generacija. V tem oziru pa velja posebno priznanje pevovodji Fernandu Mejíasu, ki ga je brez dvoma stalo največ napora za to uspešno kulturno premostitev. Vemo, da to ni prišlo iz nič, ampak da se je pridno poslužil izvirnega, predvsem magnetofonskega dostopnega materiala, ki ga je pametno in spoštljivo preučil. Znatno pa je na mlade pevce in dirigenta vplivala izkušnja v domovini in spoznanje, bolje rečeno doživetje Slovenije. Tisti, ki smo zbor poslušali ob slovesu pred potovanjem v Slovenijo in sedaj po povratku, smo zlahka ugotovili napredek. Kaj ne bi vplivalo, na primer, na Pozdrav Gorenjski, ko si utegnil sam občudovati njeno lepoto, ali peti Rož, Podjuna, Zila, ko si se nasrkal njih blage miline. Očitno je, kako je pevce to doživetje podžgalo. Prinesli so s seboj dušo slovenske narodne pesmi, ki jo iz golih not ni moč doumeti.

DRUŽABNO PRAZNOVANJE

V nedeljo opoldan po koncertu pa so se vsi pevci z družinami ter tudi društveni odborniki zbrali na povabilo podjetnika Pavla Bajde in njegove soproge Fride Mlinar na njihovi prijazni „domačiji" ob lesni tovarni za parket. Za praznični obed je bila pripravljena „ternera con cuero", to je v lastni koži na poseben način pečena cela telica. Je to izvrstna argentinska mesna specialiteta, na katero se le redko naleti, ker je seveda poleg telice nujno potrebno razpolagati tudi z mojstrom, ki zna to pripraviti. V najboljšem razpoloženju in v krasnem jesenskem vremenu so se po kosilu vlekli razgovori za mizo in veselo petje v pozno popoldne.

inž. agr. Marko Bajuk

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske Latinskoameriške Trgovske Zbornice

200.000 NAIVNIH DRŽAVLJANOV je po zadnjh podatkih strokovnjakov, ki se ukvarjajo s slovenskim finančnim trgom, nasedlo raznim „igram na srečo", visokim obrestim (tudi do 5 odstotkov na mesec) na vloge. V nekaj letih so podjetni poslovneži brez poslovne morale, lahkovernim Slovencem izmamili „iz nogavic", okoli 250 milijonov mark prihrankov. Obetali so si lahko prislužen denar, ostali pa so večinoma brez njega.

JAPONCI SE ČEDALJE BOLJ NAVDUŠUJEJO ZA LAHKA SUHA VINA, kar je velika priložnost za slovenske vinarje. Slovenija izvozi na Japonsko na leto za okoli 600.000 dolarjev vina v cisternah, ki ga Japonci porabijo za „pridelavo" svojih vin. V okviru predstavitve slovenskega gospodarstva, so govorili tudi o možnostih, da bi na Japonsko izvažali slovenska buteljčna vina. K temu se nagiba mlajša generacija poslovnežev, medtem ko starejši rod še vedno prisega na tradicionalno riževo žganje „sake".

200 POSLOVNIH DARIL ima na razpolago Studio poslovnih daril Eurotrade na Gosposvetski c. 10 v Ljubljani. Gre za odlično in pestro razstavo in prodajo poslovnih daril za vsakogar in vse priložnosti od dobrih in reklamnih predmetov do elitnih daril vrhunskih blagovnih znamk.

NEKDO MORA BITI PRVI pravijo pri ajdovskem podjetju FRUCTAL. Odločili so se za skupno blagovno znamko, novo, bolj razpoznavni omot (embalažo). Spremenjena in pestrejša ponudba naj bi odločilno vplivali na večjo prodajo sokov in drugih izdelkov.

FRUCTAL, ki je lani praznoval 50. letnico delovanja je v prvih mesecih ustvaril 7,6 milijarde tolarjev prihodka. Skupna količinska prodaja sokov dosega skoraj 60.000 ton. Sokovom in raznim pijačam sledijo marmelade, otročka hrana, sadne rezine, alkoholne in brezalkoholne pijače.

600 ISKALCEV PRVE ZAPOSLITVE. Na Celjskem se znova povečuje število tistih, ki po končanem šolanju prvič iščejo delo. V poletnih mesecih se je na celjski borzi prijavilo več kot 600 iskalcev prve zaposlitve. Delo so prišli iskati tudi brezposelni (190) iz Štajerske Železarne, tovarne nogavic Polzele in celjske Zlatarne.

ŠOLA ZA ELEKTROENERGETIKO. V Ljubljani so odprli Višjo šolo za elektroenergetiko. Študij bo trajal dve leti in bo slušatelje usposabljal za praktično uporabo strokovnih znanj pri vodenju elektroenergetskih naprav in pri nadzorovanju istih. Letos se bo v programu šolalo 84 študentov.

PRILOŽNOST ZA SLOVENIJO - EKOLOŠKO KMETIJSTVO. Ekološka prehrana si utira pot. Načela pridelave zdrave hrane, brez uporabe raznih kemikalij prodirajo, četudi je ekološko kmetovanje zahtevno. Pridelavanje kvalitetne hrane pa ima v Sloveniji še veliko ovir. Država bo morala v tem oziru pomagati, saj so sicer dane mnoge priložnosti za ekološko kmetovanje, a ni še odločnih potez v tej smeri.

15 TISOČ TON NEPRODANEGA KROMPIRJA so imeli v Sloveniji letos januarja. Ker v Sloveniji skoro ni predelovalnih tovarn, se preostanek težko proda preko svojih meja. Slovenski kmet pridela manj kot 20 ton na hektar, so pa tudi kmetje, ki ga pridelajo na hektar celo do 45 ton. A kaj pomaga, če ne gre v promet.

SINJI GOBAN je ime gobarski družini iz Laškega. Obstaja že deset let in je znana po zanimivi gobarski razstavi, ki jo prireja na prazniku piva in cvetja v Laškem. V Sloveniji je 21 tovrstnih družin.

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI je center Združenja za medsebojno pomoč - strojni krožek - Savinjska dolina. Povezuje 162 članov, ki si medsebojno pomagajo, strokovno dopolnjujejo in svetujejo. Preko krožka so opravili lani 2854 strojnih ur, največ pri baliranju, žetvi, oranju, ličkanju koruze in drugih opravilih.

VEČ VINOGRADOV bodo imeli v Vipavski dolini. K prvim 1700 hektarjem so dodali še 165 hektarjev obnovljenih površin, kar je skoro desetino več.

OKOLI 700 PODJETIJ je v Sloveniji, ki trgujejo z računalniško opremo od pisalnih in računskih strojev, telefaksov in fotokopirnih strojev. Prodaja pa je povezana z velikim tveganjem, kajti po prodaji je potrebno kupcem tudi pomagati pri uporabi strojev. Za to pa je potrebno solidno znanje v vsej informatiki.

OBETAJOČE SLOVENSKO PODJETNIŠTVO. Od leta 1991 do lani se je število podjetij povečalo s 23.000 na 52.000, kar je več kot 200 odstotkov. Največ novih podjetij je bilo na novo ustanovljenih leta 1992. Od lani je samostojnih podjetnikov 17 odstotkov več, propadlo jih je pa 5 odstotkov.

KURJA NOGA V LJUBLJANI. Perutnina Ptuj bo začela v Ljubljani graditi nov poslovni in hladilniški center za številne in kakovostne izdelke - zlasti iz kokoši. V hladilnicah bo prostora za več kot 430 ton živil, kar bo prispevalo h hitrejši in boljši oskrbi osrednje in zahodnje Slovenije. Center bo stal ob Letališki cesti in bo veljal štiri milijone mark. Dobra novica za potrošnike in slaba za kokoši.

650.000 ZAPOSLENIH je bilo konec leta lani v Sloveniji. V gospodarstvu je bilo v delovnem razmerju 485 tisoč oseb, v negospodarstvu pa 150 tisoč.

SLOVENSKA SAMOOSKRBA S HRANO NEZADOSTNA. Trenutno je le 78 odstotna, čeprav bi bila lahko z umno kmetijsko politiko skoraj popolna. Slovenija na žalost nima izdelanega sistema, metodologije in ustrezne informativne podlage za uspešno vodenje kmetijske politike. Trenutno gospodarski položaj slovenske države ni rožnat. Vse sile je treba usmeriti v ohranitev in okrepitev kmetijske pridelave, preprečiti zaraščanje polj in ohraniti poseljenost, hkrati pa misliti na spremembe v organizaciji.

738.569 HEKTAROV KMETIJSKE ZEMLJE je imela Slovenija po statističnih podatkih predlanskim. To pomeni 36,6% celotne površine države. V nekaj letih se je izgubilo kar 127.279 hektarov. Zemlje seveda ni nihče ukradel ali pa odnesel drugam. Še zmeraj je tam, kjer je bila od nekdaj. Samo njena vloga se je spremenila: postala je pušča ali pa se zarastla.

26.642 HEKTAROV NEPOKOŠENIH TRAVNIKOV je bilo v Sloveniji leta 1995. Je potem čudno, da govedine manjka, čeprav ima Slovenija kar 65 odstotkov travinj in spada med najbolj travnate dežele.

MOŽNOSTI ZA RAZVOJ JE VEDNO DOVOLJ. Tako pravijo pri slovenskem kozmetičnem, kavnem, pivovarskem in tekstilnem podjetju PRONEON. Letos bodo izvedli naložbo milijon in pol mark za razširitev prostorov. Že štiri leta dobro sodelujejo s pivovarno Union, zavarovalnico Triglav, Namo, Avtotehno, Lekom, Elanom ... S kakovostno ponudbo kvalitetnih izdelkov uspeh ne bo izostal.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

10. junija 1997

1 dolar	156,33 SIT tolarjev
1 marka	90,86 SIT tolarjev
100 lir	9,20 SIT tolarjev

NOVICE IZ SLOVENIJE

KRANJ - Sava Kranj je v letu 1996 izdelala 62.000 ton gumenih izdelkov. Od tega je preko štiri petine proizvodnje, predvsem avtopnevmatik, ki predstavljajo 76,4 odstotka proizvodnje, prodala na tujih trgih.

LJUBLJANA - DZ je 27. maja na predlog poslanca LDS Rudija Mogeta s spremembo zakona o osnovni šoli za eno leto podaljšal roke za postopno uvajanje programa nove devetletne osnovne šole in sicer je do 1. septembra 1998 podaljšal rok za določitev predmetnika in učnega načrta. Postopno izvajanje devetletnega programa osnovne šole se bo uvajalo v šolskih letih 1999/2000 do 2001/2002. V šolskem letu 2002/2003, ko bo devetletna osnovna šola obvezna za vse otroke, ki so dopolnili šest let, pa jim bodo morale država in lokalne skupnostiä zagotoviti pogoje za izvajanje novega programa.

LJUBLJANA - Državni zbor je ratificiral sporazuma med slovensko in italijansko vlado o prevzemu oseb na državni meji ter o sodelovanju pri urejanju vojnih grobišč ter sporazum med slovensko in avstrijsko vlado o sodelovanju pri preventivi in medsebojni pomoči pri katastrofah ali težkih nesrečah.

LJUBLJANA - Odbor Državnega zbora za infrastrukturo in okolje je z 10 glasovi „za" in 8 „proti" (proti so bili poslanci SKD in SDS) podprl predlog za dopolnitev zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih, ki so ga v zakonodajni postopek vložili štirje poslanci ZLSD. Z dopolnitvami naj bi uredili razmerja med novimi lastniki in starimi najemniki v denacionaliziranih stavbah po načelu povrnitve vloženih sredstev ter določili ustreznejši odpovedni rok.

nih stavbah po načelu povrnitve vloženih sredstev ter določili ustreznejši odpovedni rok.

LJUBLJANA - Predsednik Državnega zbora (DZ) Janez Podobnik je 27. maja Novi stranki posredoval mnenje sekretariata DZ v zvezi s pobudo za razpis predhodnega referenduma z geslom NATO ali nevtralnost, ki jo je omenjena stranka vložila 23. maja. Kot je zapisal Podobnik, pobuda ni pripravljena v skladu z zakonom o referendumu, saj je za zakonodajni referendum bistveno, da se nanaša le na vprašanje v zvezi s konkretnim zakonskim predlogom, ki je v zakonodajnem postopku v DZ. Pobuda Nove stranke se ne navezuje na noben zakonski predlog, ki bi zadeval postavljeno referendumsko vprašanje; takšen zakonski predlog niti ni bil predložen DZ in ni v zakonodajnem postopku. Ministrstvo za notranje zadeve pa je predsednika DZ opozorilo, da je pobuda Nove stranke podprta s podpisi le 155 nesporno ugotovljenih volilnih upravičencev. Število podpisnikov je torej manjše od zahtevanih 200, kot to določa tretji odstavek 13. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi, zato ne gre za pobudo, vloženo v skladu z navedenim zakonom, in na njeni podlagi ni mogoče določiti roka za zbiranje podpisov v podporo zahtevi.

ARJA VAS-VRANSKO - Oškodovanci ob avtocesti menijo, da se ne premakne reševanje njihovih zahtev za odškodnino, zato so 5. junija zjutraj uresničili grožnjo in polovično zaprli magistralno cesto med Celjem in Ljubljano. Zastoj na cesti je trajal le slabe pol ure. Zaporo so odstranili sredi dopoldneva, ko so se pogovorili s predstavniki države.

BRNIK - V okviru dneva slovenskih letalcev je bila 10. junija popoldne na Brniku osrednja proslava letalstva Slovenske vojske. Med številnimi gosti se je proslave udeležil tudi slovenski obrambni minister Tit Turnšek. (glej sliko: Večer)

MARIBOR - Ob 25-letnici izhajanja revije Otrok in knjiga so v Mariboru pripravili slovesno časnikarsko konferenco, na kateri je mariborski župan Alojz Križman čestital reviji k srebrnemu jubileju in posebej poudaril zasluge prve glavne in odgovorne urednice revije Darje Kramberger in profesorice Alenke Glazer ter drugih sodelavcev te revije. Po zaslugi revije je bil na Pedagoški fakulteti ustanovljen Center za mladinsko književnost in književno didaktiko. Prizadevajo si, da bi revija v prihodnje izhajala vsaj trikrat ali morda celo štirikrat letno.

GORIŠNICA - Predstavniki UNZ Maribor so na novinarski konferenci v Gorišnici predstavili delo mejne policijske postaje Zavrč. Policisti te postaje pokrivajo 19 kilometrov meje med Slovenijo in Hrvaško in še 82 kvadratnih kilometrov veliko območje, razdeljeno na policijska okoliša Zavrč-Cirkulane in Gorišnica. Na tem območju bodo v prihodnje trije mejni prehodi, sedaj je odprt le meddržavni mejni prehod v Zavrču in na hrvaški strani prehod za maloobmejni promet Zlogonja.

MARIBOR - V mariborski razvojni agenciji pripravljajo regionalno turistično strategijo za razvoj turizma v Podravju v sodelovanju z eksperti programa Phare in 14 občinami v obmejnem območju z Avstrijo, ki bo temeljila na izdelkih: vino, voda, narava in kultura ter jo bodo končali junija letos. V okviru programa Phare bodo postavili več kot 300 znakov turistične signalizacije za Pohorje in vinsko cesto. Med drugim bodo pripravili tudi prospekt turistične ponudbe Drava in strokovno podlago za ureditev nabrežja reke Drave.

LJUBLJANA - Slovenski etnografski muzej je v še neopremljeni knjižnici pripravil predstavitev dveh publikacij: nove, zajetne številke svoje strokovne revije Etnolog ter delo Frańca Goloba Misijonarji, darovalci indijanskih predmetov, ki je kritičen, dopolnjen in bogato ilustriran popis predmetov, ki so jih zbrali in muzeju darovali misijonski škof Friderik Baraga ter misijonarja Franc Pirc in Ivan Čebul.

SLOVENCI V ARGENTINI

Bariloche

PRIREDITVE V JESENSKI DOBI

V sklopu sodelovanja s tukajšnim Club Andino Bariloche se je Slovensko planinsko društvo tudi letos pripravilo na „Dan snažnih gora za svet". Na ta dan vse organizacije, društva in šole čistijo steze in vse druge kraje, kjer turizem pušča smeti, katere znesejo v dolino in nato pa odpeljejo na primerno odlagališče. Letos pa je bila ta akcija preklicana zadnji trenutek, predvsem zaradi morebitne nevarnosti za okužitev z virusom Hanta. Kljub temu pa se je po slovenski maši na belo nedeljo, 6. aprila podala skupina odraslih, mladostnikov in otrok v Villa Catedral; od tam pa po stezi do Podskalce - kar po dogovoru vedno pripada Slovencem za ta dan - ter po poti pobirala odpadke. Končno je pa še počedila prostor okoli Skalce. Razveseljivo je dejstvo, da sta pripadali dve tretjini te skupine otrokom in doraščajočim, kar pomeni, da se bo med nami zanimanje za gore še nadaljevalo.

V soboto 12. in 13. aprila pa je bila v Stanu Planinskega društva razstava novih knjig iz Slovenije ter možnost za nakup oz. naročitev. Predvsem so bile zastopane založbe: Celovška in Celjska Mohorjeva družba, Družina, Salve in Ognjišče. Razstavo je priredil in vodil knjižničar društva Lovro Jan. To je bil že sedmi knjižni sejem med nami. Konec tedna 19. in 20. aprila so imeli šolski otroci obeh šol (Aljaževe in „ABC... po slovensko") izlet v dolino Challhuaco na Neumeyerjevo kočo, ki jo upravlja Klemen Arko. V nedeljo opoldne so pa bili povabpo slovensko") izlet v dolino Challhuaco na Neumeyerjevo kočo, ki jo upravlja Klemen Arko. V nedeljo opoldne so pa bili povabljeni vsi rojaki na pečene hamburgerje in klobase, nato so pa imeli otroci še iskanje zakladov. Za zaključek pa so vsi udeleženci odigrali turnir med dvema ognjema. Moremo trditi, da je bil družabno-vzgojni namen izleta polno dosežen.

Zaradi odpotovanja dušnega pastirja Branka Jana CM v Slovenijo za pet tednov ga je enkrat nadomestil pri maši za Slovence naš škof msgr. Rubén Frassia in sicer v nedeljo, 11. maja prav z izrecnim namenom, da nas bolj pridruži duhovno slovenskemu romanju v Lujánu isti dan. Škof je tudi poudaril važnost, da ostajamo zvesti svojim izročilom. Po maši je bil zajtrk za vse kar v zavodu Kolegija María Auxiliadora in možnost osebnega stika s škofom. Naslednje tri nedelje pa nam bo maševal Tomaž Mavrič CM, ki je tu na oddihu pri svojih domačih.

V soboto, 17. maja je bila v Stanu večerja in nato predvajanje diapozitivov o društvenem pohodu na Kontinentalni led lanskega novembra pod vodstvom Dinka Bertonclja, kot je tedaj že bilo objavljeno. Diapozitive je posnel Marjan Mavrič, razlagal pa jih je precej številnemu občinstvu Dinko Bertoncelj. Na ogled je bil tudi zelo bogat album fotografij, ki ga je izdelal Blaž Razinger ml.

PRVI OBISK SLOVENSKEGA VELEPOSLANIKA V BARILOČAH

Veleposlanik prof. dr. Janez Žgajnar s soprogo Tatjano in hčerko Veroniko je v nedeljo, 18. maja na povratni poti iz Čila prišel na obisk še k nam, da naveže osebni stik z našo skupnostjo. V zelo pičlo odmerjenem času je mogel obiskati svoje znance ter kljub nestalnemu vremenu - bil je tu deležen prvega letošnjega snega - spoznati vsaj nekaj lepot našega kraja in sicer v spremstvu predsednika Slovenskega planinskega društva Matjaža Jermana.

Z namenom, da se omogoči medsebojno spoznanje, je bilo za vse rojake prirejeno v Stanu Slovenskega planinskega društva srečanje z visokim gostom v ponedeljek, 19. maja zvečer. Dvoranica, v katere sredini je stala umetniško lepo pripravljena miza s prigrizkom (pod vodstvom Mire Eckerjeve), se je kar napolnila z rojaki in kmalu nato je predsednik društva Matjaž Jerman pozdravil gosta, njegovo soprogo in hčerko. Nato pa se je veleposlanik predstavil ter je v svojem nagovoru v kratkem in zelo zanimivem pregledu prikazal razvoj dogodkov še v zadnji dobi nekdanje Jugoslavije, ki so privedli končno do osamosvojitve Slovenije, nato pa še razvoj in z njim povezane težave v že neodvisni državi Republiki Sloveniji vse do sedanjega trenutka. Obrazložil je tudi, kako je prišlo do tega, da se on sedaj nahaja v Argentini in seveda tudi med nami. Na koncu je pa poudaril še prav posebej, da je ta obisk namenjen le naši skupnosti, da z njo vzpostavi čim boljše vezi.

Nato pa je bil visoki gost vsem rojakom na voljo za bolj osebne razgovore ter izmenjavo misli, za kar smo mu vsi zelo hvaležni. Prof. dr. Žgajnar je izrazil željo, da bi se še mogel vrniti v ta tako občudovani kraj. Seveda bo vedno dobrodošel!

SŽ

LJUBLJANA - Jeseni bo Center vojaških šol (CV) začel z vojaško strokovnim usposabljanjem zdravnikov, ki so se opredelili, da bodo častniki sanitetne službe v Slovenski vojski. V prostorih CVäin s sodelavci iz ministrstva za obrambo se je 29. maja začelo delovno srečanje in seznanitveni posvet predavateljev ter organizatorjev programa usposabljanja častnikov sanitetne službe stalne in vojne sestave Slovenske vojske - zdravnikov.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

ILIRIA TOUR IATA Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82 **H. Yrigoyen 2742 - San Justo**

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12" - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure- Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E" - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ARHITEKT

Arh. Jure Vombergar - občinski načrti, vodstvo gradbenih del - Av. Gaona 2776, Haedo - Tel.: 443-7385

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic $ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec —4 številke— $ 12.-

Pristava

Koline - prodaja za dom, 14. junija od 18. ure dalje.

Proslava očetovskega dne

bo v nedeljo, 15. junija po sveti maši. ob 13. uri kosilo z domačimi kolinami.

Osebne novice

Rojstvo: V družini Marcela Rubia in Rezke Groznik se je rodil 20. maja sinček **Avguštin. Čestitamo!**

Krsti: V cerkvi Marije Pomagaj so bili v ponedeljek, 9. junija, krščeni **Martin Loboda**, sin Cirila in Tildi roj. Štefe, botra sta bila Nejko Štefe in Tinka Loboda Oblak; dvojčici **Marija Cecilija** in **Marija Lucija Štefe**, hčerki Nejka in Milene roj. Svetlin, botri so: Karel Svetlin in Tildi Štefe Loboda ter Stanko Pregelj in Marjetka Kociman Pregelj; krstil je delegat Jože Škerbec.

Čestitamo!

Zlata poroka: Ljudmila in Jože Rupnik sta 1. junija obhajala zlato poroko. **Čestitamo!**

Umrli so: v San Miguelu **Danica Uranič Rakovec (76),** v Mendozi duhovnik **Ivan Tomažič (84)** in v San Justu **Ančka Belič roj. Groznik (67). Naj počivajo v miru!**

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 28. junija 1997 v Slovenski hiši.

Ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce.
Ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja.

Vstopnice po $ 15.- v prodaji po Slovenskih domovih, v Slovenski hiši in v Slogi.

SLOGA SPOROČA

Obiskovalci centralne pisarne SLOGE imajo brezplačni parkirni prostor (za 1. uro), pol kvadre proti Liniersu, B. Mitre 165. Ramos Mejía.

Vaše prihranke lahko donosno vložite v Slogo, ki že nad 40 let uspešno posluje! Za vezane in navadne hranilne vloge, dolarske naložbe in posojila. Vsi člani s Karto Slogo imajo več možnosti, pri posojilih, socialnih podporah in nabavi mednarodne kreditne kartice MasterCard.

Telefon za vas: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ZLRP - Združenje lastnikov razlaščenega premoženja

Protestno pismo

Predsedniku države g. Milanu Kučanu
Predsedniku vlade g. Janezu Drnovšku
Podpredsedniku vlade g. Marjanu Podobniku
Predsedniku DZ g. Janezu Podobniku

Predsedstvo ZLRP Slovenije z ogorčenostjo spremlja poniglave napade na zakon o denacionalizaciji. Hkrati v imenu 200.000 razlaščencev, njihovih dedičev in pravnih naslednikov zahteva ZAVRNITEV Bavčarjevega predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZDEN, kar utemeljuje s splošnim nacionalnim interesom in zagotovitvijo ustavnosti.

Ne gre spregledati, da je sedaj veljavni ZDEN posledica doseženega političnega soglasja, da se popravijo krivice, ki so bile v povojnem obdobju v imenu revolucionarne preobrazbe nove družbe in v imenu obračuna takratnega režima s „sovražnimi elementi" storjene lastnemu narodu. Storjene krivice pa se v skladu s pravnimi načeli, ki veljajo v civiliziranemu svetu popravijo le tako, da se prizadetim podržavljeno premoženje vrne. Gre za vzpostavitev prejšnega stanja. Pravni red demokratične, socialne in pravne države mora zagotavljati varstvo človekovih pravic in temeljnih svobodščin in to z odpravo posledic, ki so nastale zaradi izvajanja revolucionarnih predpisov, ki so kršili človekove pravice in temeljne svoboščine.

Načelo, da je Slovenija po 2. čl. Ustave RS pravna država, se izraža v pravni varnosti in zanesljivosti zakonodajalca. Gre torej za načelo zaupanja v pravo. Sprememba ZDEN bi pokazala na nezanesljivost zakonodaljalca in v temeljih omajala zaupanje državljanov v predpise in s tem v pravo, veljavno na območju R Slovenije. Takšno ravnanje bi pomenilo negiranje pravne varnosti in zakonodajalec bi s sprejetjem Zakona o spremembah in dopolnitvah ZDEN globoko posegel v načela pravne države. „Denacionalizacija" po predlogu LDS bi pomenila le novo, in po petdesetih letih dokončno razlastitev že enkrat razlaščenih lastnikov. S sprejetjem predlaganega zakona bi se sprožil plaz neprevidljivih in težko rešljivih problemov, ki jih lahko povzroči tak ponovni revolucionarni poseg v lastninsko zakonodajo. V obstoječo zakonodajo bi vnesel pravno in politično zmedo in z njo povezane možnosti zlorab, kjer lahko vsakdo - od nevidnih oz. bivših partijskih veljakov in tretje razrednih uradnikov ter njihovih sorodnikov, od njihove nenaklonjenosti ali samovolje ali pa politične ali nazorske opredelitve posameznikov in njihovih družb, ne nazadnje tudi korupcije - po svoje kroji uzakonjeno preobrazbo ter popravo krivic.

Proces lastninjenja je vsekakor eden izmed stebrov približevanja naše lastninsko-pravne zakonodaje zahtevam Evropske skupnosti, denacionalizacija pa je 1. stopnja v tem procesu in presega okvir lastninjenja, saj pomeni hkrati tudi popravo krivic. Zato je poseganje v njeno zakonsko tkivo še posebej nevarno.

Pot v Evropsko skupnost terja pošteno in dosledno izvedbo denacionalizacije, še zlasti, ker jo je možno ob lastninjenju družbenega premoženja izvesti hkrati in brez pravnih in dejanskih ovir. Evidentno pa je, da gre političnim strankam, ki so naslednice povojnih revolucionarnih sil pri načrtnem oviranju izvajanja ZDEN in načrtnih „naskokih" za izničenje ZDEN le za to, kdo bo postal lastnik tistega dela družbenega premoženja, ki je predmet denacionalizacije in ki se mu reče - PREMOŽENJE ZNANIH LASTNIKOV.

Eventualno sprejetje predlaganega spreminjevalnega zakona bi državi Sloveniji povzročilo nepopravljivo škodo, jo razgalilo kot nezanesljivo državo pri sprejemanju „evropskih zakonov" in kot nezanesljivega partnerja pri sprejemanju kakršnihkoli dogovorov, tudi na mednarodni ravni. Zato v interesu slovenskih razlaščencev, kot tudi v interesu verodostojnosti Republike Slovenije najodločneje zahtevamo, da se tak spreminjevalni zakon NE SPREJME.

Predsednik ZLRP Slovenije
Franc Izgoršek

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: **(54-1) 636-0841**
Telefax: **(54-1) 636-2421**

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 55; pri pošiljanju po pošti pa $ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires - Argentina

OBVESTILA

SREDA, 18. junija:

Običajni sestanek ŽM v San Martinu.

SOBOTA, 21. junija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

Večer Marijinih pesmi v izvedbi Gallusa ob 20.30 na Pristavi.

NEDELJA, 22. junija:

Občni zbor slovenskega doma v Carapachayu.

SOBOTA, 28. junija:

Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši; ob 19. uri sv. maša in ob 20. uri slavnostna akademija in večerja.

NEDELJA, 29. junija:

Spominska proslava in proslava narodnega praznika v Carapachayu.

†

Blagor služabnikom, ki jih Gospod ob svojem prihodu najde čuječe!
Lk 12, 37.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je dne 2. junija 1997 zapustila naša draga mama in stara mama, gospa

Ana Belič roj. Groznik

Pokopali smo jo na pokopališču v Villegas.

Iskreno se zahvaljujemo župniku Tonetu Bidovcu za skrbne obiske v bolnišnici in na domu, za molitve ob krsti in daritev sv. maše ter molitve ob grobu. Enako tudi prelatu Jožetu Škerbcu, dr. Juretu Rodetu in prof. Francetu Bergantu za molitve ob krsti.

Zahvalimo se vsem, ki so nas spremljali v teh težkih dneh z molitvijo, s tolažilno besedo in z obiski, posebno pa tistim, ki so zanjo darovali kri.

Žalujoči: hčerki **Lenka in Nuška,**
sin **Janez,**
zeta **Roberto Fantini in Franci Draksler,**
snaha **Marija Kržišnik,**
vnuki **Martin, Mili, Marjanca, Klari, Tomi, Nevenka in Klavdija,**
sestre **Rezka, Mici in Vera** z družinami,
bratje **Lojze in Ludvik,**
Karel in Stane z družinama,
svakinje **Zalka, Micka in Jelca** z družinami
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija, New York, Mendoza, Bariloche.